HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 10/2010 Cena $ 2.50 OCTOBER 2010

Posvěcení kostela Českých patronů

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje v Brookfieldu

Na podzim roku 2008 jsme se dověděli o nabídce Sjednocené Metodistické Církve v Brookfieldu, která zde prodává kostel a faru s příslušenstvím. Po prvním obhlídce a konzultaci s naší Misijní radou jsme dohodli den otevřených dveří a na dušičky jsme v Metodistickém kostele udělali mši svatou, které se tehdy zúčastnilo asi 150 našich věřících. Ti měli možnost si kostel a přilehlé prostory, stejně jako budovu fary, prohlédnout a vyjádřit se písemně v anketě k myšlence kostel zakoupit. Na anketu jsme dostali 75 písemných odpovědí, vesměs od manželských párů a všichni vyjádřili souhlas, aby česká katolická misie tento kostel koupila. Nebyl ani jediný hlas proti. Po projednání právních záležitostí a definitivní dohodě kupní ceny došlo k podepsání kupní smlouvy koncem února 2009. Česká misie zakoupila kostel od Metodistické církve za $ 850.000,- z toho $ 50.000,- bylo dáno jako základ a zbývající částka $ 800.000,- je na splátky do konce roku 2013, úrok půjčky je 2%. Misie musí splácet nejméně $ 5.000,- měsíčně. Po nezbytných úpravách chrámového prostoru jsme v novém kostele zahájili pravidelné bohoslužby ve Svatém týdnu o Velikonocích 2009.

Původní kostel s halou, která se nachází v suterénu byl Metodisty postaven v roce 1905. O padesát let později 1954 byl ke kostelu přistavěn boční trakt s kancelářemi a klubovnou, v suterénu pak bylo sociální zařízení a učebna pro školní děti. Nejnovější budovou areálu je fara z roku 1993, která je v podobě běžného rodinného domu. Mezi kostelem a farou se rozkládá prostorná zatravněná zahrada.

Před definitivním nastěhováním do nových prostor byl celý areál zrekonstruován. V prvním poschodí kostela a přilehlé budovy byla vyměněna všechna okna, v celé budově byly položeny nové laminátové podlahy a vše bylo nově vymalováno. V kostele byl udělán nový elektrický rozvod a osvětlení, nový rozhlas, do lavic byla nainstalována klekátka, byl sem přestěhován oltář z Velehradu a instalovány nové píšťalové varhany. V sakristii jsou nové skříně na roucha. Též hala s kapacitou 100 – 120 osob pod kostelem byla vymalována, byla zde položena nová podlaha, prostor dobře ozvučen a instalován projektor na promítání filmů. Kamera sem také přenáší veškeré dění z horního kostela, to je vhodné pro rodiny s malými dětmi, které zde mohou být v průběhu bohoslužeb a vše sledovat, pokud jsou děti v kostele neposedné. Dále byla v suterénu upravena menší klubovna asi pro 40 osob, kam byla též přestěhována knihovna a půjčovna videokazet. Klubovna je též vybavena projektorem filmů a audiovizuální technikou. Vedle klubovny je nová koupelna se sprchou pro případné návštěvy nebo pracovníky, kteří pomáhají a po práci se potřebují přede mší svatou umýt. V prvním poschodí byla dále upravena učebna pro 20 – 30 osob, zde je též nová koupelna se sprchou. Prostor by se mohl využít i pro mimořádné návštěvy studentů a pod., kdy je třeba ubytovat větší množství lidí. Vedle je misijní kancelář, kde se vydávají též Hlasy národa. Dále zde byly upraveny dva byty, jeden jednopokojový, druhý dvoupokojový s vlastními koupelnami. V této zcela renovované části budovy jsou úplně nové elektrické rozvody, nové topení, vodovody a odpady, byly též zatepleny obvodové stěny. Současně byla opravena budova fary, byla zde dokončena jedna ložnice a vedle ní udělána nová koupelna. Fara má v přízemí kuchyni, obývací pokoj a prostornou jídelnu a garáž pro dvě auta. V budově fary jsou celkem čtyři ložnice a tři koupelny. Celá fara byla také nově vymalována. Z bývalého misijního domu – Velehradu v Ciceru jsme se definitivně přestěhovali v prosinci 2009. Na jaře 2010 byla ještě upravena prostorná zahrada mezi kostelem a farou a bylo zde zřízeno hřiště pro děti. Opravy kostelního areálu, fary a zahrady si vyžádaly náklad kolem 160 tisíc dolarů.

Nový misijní areál je nyní bohatě využíván jak našimi věřícími, tak řadou českých organizací, které zde konají pravidelné schůzky i příležitostné podniky a také jednotlivci si zde zvykají pořádat různé rodinné oslavy. V našem novém kostele se každý den koná česká mše svatá, probíhají zde svatby, křty, pohřby a další pobožnosti. Učebnu využívá Česká škola kardinála Berana pro sobotní výuku dětí, dále zde probíhá v týdnu výuka českého a anglického jazyka pro dospělé. Ve velké hale se konají pravidelné pořady Společnosti pro vědy a umění i Českého klubu. Každou středu se zde koná setkání seniorů s promítáním filmů a společným obědem. Taktéž každou neděli po mši svaté se v klubu podávají obědy s jídly výhradně české kuchyně. Za necelé dva roky provozu jsme uspořádali mnoho kulturních akcí – taneční zábavy, koncerty, Mikulášskou, Silvestra, maškarní, košt vína a mnohé další. V létě jsme na zahradě uspořádali dva velké pikniky.

To vše se podařilo v tak krátké době realizovat díky nezměrné obětavé práci bezpočtu věřících a dobrovolníků. Všem, kdo k tomuto dílu přispěli osobní pomocí i finančně za všechno upřímně děkujeme. Mnozí zde odpracovali zdarma desítky a stovky hodin bez ohledu na svůj volný čas nebo i své rodiny. Jiní neváhali obětovat značné finanční částky bez ohledu na současnou hospodářskou krizi a hmotné potřeby svých rodin. To všechno pro čest a slávu Boží a k prospěchu naší české komunity v Chicagu. Upřímně všem i za tu nejmenší pomoc děkujeme. Kéž je Vám Pán Bůh hojným odplatitelem.

V létě tohoto roku postihly náš kostel dvě velké pohromy. V průběhu jednoho měsíce dvě rozsáhlé povodně zaplavily veškeré prostory v suterénu. Byly zničeny všechny laminátové podlahy, rozmočeny stěny nad podlahou, poničena knihovna, kabinety v kuchyni a ve sklady, zničena některá elektrická zařízení. Více než dva měsíce trvaly opravy. Veškeré podlahy byly nově pokryté keramickou dlažbou, rozmočené stěny byly vybourány a nahrazeny novými, stěny v kuchyni, na chodbách a na toaletách byly pokryty vodě odolnými panely nebo kachlíky, kabinety a knihovny byly umístěny na vysoké kovové nožky, v kuchyni byl pořízen nový ohřívač vody a opravena vodoinstalace. Všechny prostory byly znovu vymalovány, poškozené nátěry obnoveny. Přes mnohé práce provedené opět svépomocně a některý darovaný materiál si opravy vyžádaly zhruba 20 tisíc dolarů. Je neuvěřitelné, jak rychle reagovali lidé na naši prosbu o pomoc a mnozí opět štědře přispěli na likvidaci škod. Nebudou zklamáni, protože radostného dárce miluje Bůh.

K dnešnímu dni má Česká misie ještě 820 tisíc dolarů dluhů. Dosud se nám nepodařilo prodat náš původní misijní dům v Ciceru, který má hodnotu nejméně půl milionu dolarů. V době hospodářské krize však musíme být trpěliví a pod cenu budovu prodat nechceme. Mnozí víte, že v misijním domě v Ciceru v květnu tohoto roku vypukl požár, který vznikl od zkratu elektrického motorku akvária. Škody po požáru nebyly dosud opraveny, protože jsme opravovali kostel v Brookfieldu, i zde nás tedy čekají další úkoly nyní na podzim. Věříme, že se s pomocí dobrých lidí podaří všechno opět zvládnout. Prosíme tedy, podle svých možností pamatujte na Českou misii v Chicagu i nadále. Za všechny naše dobrodince se pravidelně modlíme a každý týden obětujeme mši svatou.

Kéž Vám i Vašim rodinám Bůh žehná a udělí všechny potřebné milosti.

Fr. Dušan Hladí

Foto na titulní straně:
Kostel Českých patronů v Brookfieldu

Ejhle, oltář Hospodinův zář,

přesvatá nám oběť nastává,
kterou po tisíc let s jasnou tváří
otčina den ze dne konává.
Za příkladem dávným se to děje
svatých Cyrila a Metoděje,
kteří rozkaz Kristův plnili,
paměť smrti jeho slavili.

Zaznělo nám slovo pravdy věčné
ústy Soluňanů před věky,
dodnes v lahodě zní nekonečné
a svět zaznívá jím daleký:
přinesli nám oni Písmo svaté,
bychom ze studnice této zlaté
moudrost nebes povždy vážili,
Bohu sloužiti se snažili.

Přijmi, Otče, oběť nekrvavou,
kterou při večeři poslední
slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou:
Přívětivě na nás pohlédni,
jak jsi vlídně k Velehradu hleděl
a svou milost lidu připověděl,
když se na Moravě slavila
první oběť tobě přemilá.

Svatí patroni našeho kostela

Sv. Cyril, mnich a Metoděj, biskup
Sv. Ludmila, mučednice
Sv. Václav, mučedník
Sv. Vojtěch, biskup a mučedník
Sv. Prokop, opat
Sv. Zdislava
Sv. Anežka Česká, panna
Sv. Hedvika, řeholnice
Sv. Norbert, biskup
Sv. Jan Nepomucký, kněz a mučedník
Sv. Jan Nepomuk Neumann, biskup

LITURGICKÁ ČTENÍ

28.neděle v mezidobí - 10.října 2010

1.ČTENÍ - 2 Král 5,14-17

Čtení z druhé knihy Královské.

Náman sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Náman se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odepřel. Náman pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstě, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2.ČTENÍ - 2 Tim 2, 8-13

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všecko, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Krista Ježíše. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

EVANGELIUM - Lk 17, 11-19

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se knězím.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

29.neděle v mezidobí - 17.října 2010

1.ČTENÍ - Ex 17, 8-13

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Árón a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Árón a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostřím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

2.ČTENÍ - 2 Tim 3, 14 – 4, 2

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Písma; ta tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo. Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, zapřísahám tě při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

EVANGELIUM - Lk 17, 5-10

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: 'Zastaň se mě proti mému odpůrci!' Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak mě bude ustavičně trápit.'“ A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

30.neděle v mezidobí - 24.října 2010

1.ČTENÍ - Sir 35, 15b-17. 20-22a

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Protože Pán je spravedlivý Bůh, nestraní nikomu. Není na straně proti chudákovi a vyslyší modlitbu utištěného. Nepohrdne sirotkovou prosbou ani vdovou, když vylévá svou stížnost. Tíseň utlačeného se skončí, křik ubohého se utiší. Modlitba chudého proniká oblaka a nezastaví se, dokud tam nedojde. Nevzdálí se, dokud Nejvyšší nezakročí, nerozsoudí spravedlivě a neobnoví právo.

2.ČTENÍ - 2 Tim 4, 6-8.16-18

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Já už mám prolít v oběť svou krev, chvíle, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď mě už jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekají na jeho příchod. Při mé první obhajobě nikdo se mě nezastal, všichni mě opustili. Kéž je jim to odpuštěno! Avšak Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium a aby ho slyšeli lidé ze všech národů. A tak jsem byl vysvobozen ze lví tlamy. Pán mě vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro své nebeské království. Jemu buď sláva na věčné věky! Amen.

EVANGELIUM - Lk 18, 9-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili, jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako tamhle ten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.' Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: 'Bože, buď milostiv mně hříšnému.' Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen."

31.neděle v mezidobí - 31.října 2010

1.ČTENÍ - Mdr 11, 22 - 12, 2

Čtení z knihy Moudrosti.

Pane, celý svět je před tebou jako prášek na vahách, jako kapka rosy, která zrána padá na zem. Ty však máš slitování se vším, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí, aby dělali pokání. Vždyť ty miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to. Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí? Ale ty máš na všechno ohled, poněvadž je to tvé, vládce, milující život, neboť tvůj nepomíjející duch je ve všem. Proto zbloudilé trestáš ponenáhlu a napomínáš tím, že jim vyčítáš to, čím hřešili, aby zbaveni své špatnosti věřili v tebe, Pane.

2.ČTENÍ - 2 Sol 1, 11 - 2, 2

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Bez přestání se za vás modlíme, aby vás učinil náš Bůh hodnými dober, ke kterým vás povolal, a svou mocí zdokonalil, že budete mít vždycky zálibu v konání dobra a vaše víra, aby se projevovala skutky. Pak bude jméno našeho Pána Ježíše oslaveno skrze vás, a vy budete oslaveni skrze něho podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Pokud jde o dobu, kdy přijde náš Pán Ježíš Kristus a kdy se my u něho shromáždíme, prosíme vás: nenechte si tak snadno poplést hlavu, či se dokonce polekat nějakým proroctvím nebo listem prý od nás poslaným, jako by ten den Páně měl už nastat.

EVANGELIUM - Lk 19, 1-10

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby Ježíše viděl, protože tudy měl procházet. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě." On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!" Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!" Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo."

32.neděle v mezidobí - 7.listopadu 2010

1.ČTENÍ - 2 Mak 7, 1-2. 9-14

Čtení z druhé knihy Makabejské.

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso. Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: „Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit božské zákony otců." Druhý pak v poslední chvíli řekl: „Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony." Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, hned vyplázl jazyk, který mu chtěli uříznout, nebojácně vztáhl ruce na oheň a neohrožene řekl: „Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím." Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti. Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: „Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!"

2.ČTENÍ - 2 Sol 2, 16 - 3,5

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději - on sám ať vás potěší a utvrdí v každém dobrém činu i slovu. Bratři, modlete se za nás, aby se Boží slovo dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s pomocí Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

EVANGELIUM - Lk 20, 27-38

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš pro nás ustanovil: 'Zemře-li někomu bratr, který měl manželku, ale byl bezdětný, ať si tu manželku vezme jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.' Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný. Ženu si vzal druhý a třetí a stejně tak všech sedm, nezanechali však dětí a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Kterému z nich bude tedy ta žena náležet při vzkříšení? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!" Ježíš jim řekl: „Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovni andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení. A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým'. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho."

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. ć

Politické události

Proti vládním škrtům protestovalo v Praze 40 tisíc státních zaměstnanců

Na 40 tisíc lidí se v pondělí 21.září na pražském Palachově náměstí zúčastnilo demonstrace proti plánovaným vládním škrtům. Protestní akce tak zaznamenala téměř dvojnásobek očekávaného počtu účastníků, mezi nimiž se našli hasiči, policisté, zdravotní sestry, příslušníci armády i úředníci.

Předseda Českomoravské konfederace odborových svazů Jaroslav Zavadil během svého projevu oznámil, že pokud vláda nebude respektovat jejich požadavky, odboráři "půjdou do dalších střetů". "Pokud budou pokračovat v aroganci, tak budou mít, co chtějí. Začalo to reformou veřejných financí, u které byl Topolánek, Nečas i Kalousek. Touto reformou připravili stát o 80 miliard," prohlásil Zavadil.

Hlavní příčinou demonstrace byl záměr vládní koalice snížit mzdové prostředky ve státní správě o 10 %. To by mohlo znamenat nejen viditelný pokles mezd v některých dlouhodobě podceňovaných profesích, jako jsou třeba zdravotní sestry, ale i ztížení pracovních podmínek hasičů či policistů.

Politici namítají, že v soukromém sektoru se již dávno mzdy snižují a propouští se, a není tedy důvod, proč by se tato opatření neměla dotknout všech.

Demonstranti se vydali z Letné přes Klárov až na Palachovo náměstí, kde nastal kvůli neplánovanému počtu protestujících dopravní kolaps. Během akce jinak nebyly zaznamenány žádné větší incidenty, až na průnik několika protestujících do budovy ministerstva vnitra, kde ale způsobená škoda nepřekročila několik tisíc korun.

Program pokračoval projevy před Rudolfinem, kde jeden z největších aplausů sklidil šéf policejních odborů Milan Štěpánek za názor, že „šetřit by měli hlavně oni (pozn. vláda), protože to zavinili“. Podle další řečnice, Aleny Vondrové z Odborového svazu státních orgánů a organizací, hrozí dokonce kvůli způsobu, jakým se vláda snaží napravit ekonomiku, chudoba a "devastace střední třídy".

Reakce na stávku ze strany politiků se pohybovaly od nesouhlasu vyjádřeného prezidentem Václavem Klausem či znepokojení premiéra Petra Nečase až po aktivní podporu předsedy komunistů Vojtěcha Filipa či přímou účast na demonstraci Bohuslava Sobotky (ČSSD).

V případě, že odboráři či politici neustoupí, je na 15.října naplánována stávka ve zdravotnictví.

Den po demonstraci na Palachově náměstí oznámil ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, že chystaná změna poměru tarifů a osobního ohodnocení zaměstnanců ve veřejném sektoru se odkládá, na snížení mzdových prostředků o 10 % ale vláda trvá.

Novým ombudsmanem je Pavel Varvařovský

Poslanecká sněmovna zvolila novým ochráncem lidských práv bývalého ústavního soudce Pavla Varvařovského. Ten je teprve druhým úřadujícím ve funkci, jejímž symbolem se stal v květnu zesnulý Otakar Motejl. Varvařovský, na kterém se shodla vládnoucí koalice, získal 7. září ve druhém kole volby 98 ze 118 hlasů, jimiž trojkoalice v dolní komoře disponuje.

"Respektuji koaliční dohodu a podpořím pana Varvařovského," řekl už před volbou premiér a předseda ODS Petr Nečas. Úřadující šéf ČSSD Bohuslav Sobotka projevil naopak nespokojenost s výběrem kandidátů. "Nenašli jsme na listině kandidátů nikoho, kdo by odpovídal formátu Otakara Motejla. Jsme zklamáni tím, že nebyla Senátem znovu navržena Anna Šabatová," prohlásil Sobotka. KSČM se stejně jako její opoziční partner postavila k navrženým kandidátům zády.

Do prvního kola volby nominoval Senát bývalého ústavního soudce Pavla Varvařovského a předsedu Pražské židovské obce Františka Bányaie. Prezident Václav Klaus doplnil kandidáty o občanského aktivistu Johna Boka a bývalého hejtmana Jana Zahradníka. První kolo oproti očekáváním zvolením neskončilo a do druhého kola postoupil s Varvařovským ještě Bok, jehož šance byly ovšem mizivé. Z druhého kola již vzešel Varvařovský vítězně a stěhuje se tedy do Brna, kde bude jako ombudsman sídlit.

Bývalý ministr kultury, herec Martin Štěpánek se zastřelil

Martin Štěpánek, herec, novinář a ministr kultury v první vládě Mirka Topolánka, spáchal 16. září sebevraždu. Ve večerních hodinách proti sobě ve své pracovně obrátil legálně drženou střelnou zbraň. Možným motivem bylo Štěpánkovo podlomené zdraví. "Po operacích krčního nádoru a ledviny trpěl velkými bolestmi nohou. I to mohl být důvod, který ho dovedl k sebevraždě," citovala média jeho manželku, herečku Jaroslavu Tvrzníkovou. Poslední rozloučení s Martinem Štěpánkem se uskutečnilo v pátek 24. září ve Velké obřadní síni strašnického krematoria v Praze.

Martin Štěpánek se narodil 11. ledna 1947 do rodiny, jejíž umělecké kořeny sahají hluboko do minulosti. Po absolvování gymnázia a krátkém studiu medicíny byl přijat na DAMU, kterou absolvoval v roce 1969. Stejně jako jeho otec (Zdeněk) a bratr (Petr) se stal členem činohry Národního divadla. Z politických důvodů odešel do Činoherního klubu a pak do Divadla na Vinohradech. Kvůli neutuchajícím tlakům, kdy se musel rozhodnout mezi členstvím v KSČ nebo výpovědí z divadla, se rozhodl v roce 1981 pro emigraci do Rakouska a později do Německa. V Mnichově se stal v roce 1983 hlasatelem a politickým komentátorem Rádia Svobodná Evropa, s jehož redakcí se vrátil pět let po revoluci do vlasti. V rádiu vydržel až do zrušení české redakce na podzim roku 2002. Svůj veřejný život obohatil i o politickou funkci, když se stal v létě 2006 na půl roku ministrem kultury v první Topolánkově vládě.

Prezident Václav Klaus promluvil v OSN

Na všeobecné rozpravě Valného shromáždění Organizace spojených národů promluvila 25.září i hlava České republiky. Vystoupení Václava Klause se týkalo jeho tradičně oblíbených témat: ekonomiky a globalizace. Oteplování výjimečně poslal k ledu.

Zhruba desetiminutový projev, při kterém své názory Klaus zaštítil výrazy jako „moje země si myslí" nebo „Česká republika je připravena", mířil k restrukturalizaci OSN, která je produktem čtyřicátých let minulého století.

„Dnešní svět je velmi odlišný od toho v roce 1945, kdy byla OSN založena", vysvětlil prezident. OSN by podle něj měla zůstat u tradičních cílů, kterými jsou mír, spolupráce a vzájemná komunikace mezi národy. Neměla by naopak směřovat ke globálnímu vládnutí a příliš finančně podporovat nezávislé organizace a občanská sdružení. Kromě zeštíhlení nebo alespoň nerozšiřování agendy OSN vyzval Klaus ještě k minimálním zásahům států do oblasti trhu.

Petr Nečas v premiérské funkci poprvé na summitu EU

První oficiální konfrontace Petra Nečase coby předsedy vlády s Bruselem se odehrála na summitu EU 15. září. Ten měl řešit zejména rozpočtovou odpovědnost v době po skončení ekonomické krize. Do popředí se však dostalo jiné téma – vyhošťování Romů z Francie a s ním problematika volného pohybu v EU obecně.

Z kuloárů prosákla na veřejnost zejména ostrá výměna názorů prezidenta Sarkozyho a předsedy Evropské komise Barrosa na toto téma. Český premiér už před summitem nepřímo podpořil Sarkozyho krok. Na summitu to shrnul do slov, že každá členská země EU má právo vyžadovat dodržování vlastních zákonů.

Schwarzenberg propustí do února 323 úředníků

Do prvního února příštího roku propustí ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg (TOP 09) kvůli úsporám 323 úředníků, oznámilo ministerstvo ve středu 29.září. Dalších 241 míst zruší šéf diplomacie na zahraničních úřadech, agenda však prý zůstane zachována.

"Rušení pracovních míst neznamená omezení jakékoliv agendy, které ministerstvo zajišťuje, a to ani v ústředí ani na zastupitelských úřadech. Agendu v dosavadním rozsahu budou zajišťovat další pracovníci," uvádí ministerstvo.

Reorganizaci připravoval Schwarzenberg již od nástupu do své funkce a to především kvůli rozpočtovým omezením na příští rok. Výsledkem by měla být nejen úspora finančních prostředků, ale i optimalizace některých funkcí ministerstva a vyšší efektivita úřadu při výkonu jeho mandatorních funkcí.

"Úkol šetřit pro nás není překvapením. Bereme jej nikoli jako nutné zlo, nýbrž jako šanci sledovat ještě důsledněji než dosud účelnost našich činností tak, abychom byli schopni plnit všechny základní úkoly zahraniční služby i v dobách nedostatku," uvedl k chystaným změnám ministr Schwarzenberg.

Ze Slovenska

Většina Slováků nevyužila možnost zúčastnit se sedmého referenda v historii země

V referendu se rozhodovalo o šesti otázkách, například o snížení počtu poslanců Národní rady SR ze 150 na 100, omezení jejich imunity, zrušení koncesionářských poplatků, cenovém stropu za nákup vládních limuzín, hlasování po internetu a dalších změnách, z nichž většinu obsahuje i programové prohlášení vlády nebo programy jednotlivých vládních stran. Referendum vyhlásila koaliční vláda (zejména na popud liberální strany Svoboda a solidarita/SaS) na sobotu 18.září.

Petici požadující všelidové hlasování podepsalo kolem 400 tisíc lidí, svůj názor v referendu ale přišla vyjádřit necelá čtvrtina z téměř čtyř a půl milionu oprávněných voličů. Referendum je platné při účasti nad 50 % procent. Celá akce, kterou bojkotoval i prezident Ivan Gašparovič, přišla státní kasu na víc než 7 milionů eur. Jediné úspěšné ze sedmi vyhlášených referend se týkalo vstupu Slovenska do EU.

Bratislavský střelec zavraždil sedm lidí, poté i sebe

Bratislava se dostala na titulní stránky evropských médií způsobem, který by si zřejmě nikdo nepřál. Pondělní odpoledne 30. srpna zkrvavila v bratislavské čtvrti Devínská Nová Ves série výstřelů. Útočníkem byl jeden z místních, osmačtyřicetiletý muž, vyzbrojený několika střelnými zbraněmi, mezi nimi i samopalem vzoru 58. Policie později potvrdila osm mrtvých (sedm obětí a útočníka samotného) i jméno střelce.

Ľubomír Harman byl členem střeleckého klubu a všechny zbraně držel legálně. Prvotní útok v domě vedl proti romské rodině, kterou místní obyvatelé označovali za velmi problematickou a nepřizpůsobivou. Odborníci se domnívají, že motivem útoku mohla být potřeba odstranit původce Harmanových frustrací. Z domu se střelec přemístil na ulici, kde pokračoval ve střílení. Nakonec obrátil zbraň proti sobě.

Ekonomika

Pražský okruh otevřel prezident Klaus

Slavnostní otevření jihozápadní části pražského okruhu proběhlo 20. září za přítomnosti prezidenta Václava Klause. Spolu s ním přestřihli pásku ministr dopravy Vít Bárta a pražský primátor Pavel Bém. Stavba nového úseku, který má výrazně ulehčit dopravě v hlavním městě, trvala přes čtyři roky a stála více než 20 miliard korun.

Ministr dopravy Vít Bárta se ve funkci uvedl hromadným rušením staveb komunikací v rámci úspor a ani situace kolem pražského okruhu nebyla jednoznačná. Ministr do poslední chvíle váhal s otevřením kvůli technickým nedostatkům. "Rozhodnutí otevřít bylo těžší než zastavit některé dopravní stavby," přiznal Bárta, který nakonec dal na názor expertů z ČVUT, a nechal tak úsek zprovoznit.

"Všichni jsme tuto stavbu potřebovali. Je dobře, že je dokončená, že ji pan ministr nestačil zarazit," reagoval na Bártovo počínání ve funkci prezident Václav Klaus. Ministra poté nepřímo pochválil za šetření v oblasti dopravních s taveb. "Je dobře, že se

začalo uvažovat, kolik stojí kilometr dálnic," řekl.

První řidiči se na okruh dostali po poledni. Policie je pouštěla na okruh postupně. Nejprve se otevřely oba konce nového úseku dálnice, až poté další nájezdy. Při vjezdu na nových 23 kilometrů okruhu zaplatí kamiony mýtné, osobní automobily musejí mít dálniční známku. K dokončení celého obchvatu Prahy zbývá ještě zhruba 40 kilometrů dálnice.

OP Prostějov skončil se sériovou výrobou

Dalším bodem na cestě věhlasného OP Prostějov do záhuby je konec sériové výroby, který podnik ohlásil na 31. srpna. Insolvenční správce rozhodl, že je sériová výroba příliš drahá, a proto ji k poslednímu srpnu firma ukončí. V souvislosti s tím bylo propuštěno dalších 77 zaměstnanců a v podniku se budou dále vyrábět pouze takzvané měřenky, tedy obleky šité na míru.

Dříve jedna z nejvyhlášenějších oděvních firem v Evropě je dnes v konkursu a má stamilionové dluhy. "Značkou OP byla kvalita. Říkali nám, že i když máte kvalitní zboží, ale o sto procent dražší, než je výroba z Asie, neprorazíte. Nás levná konkurence z Asie zničila," okomentovala situaci předsedkyně podnikových odborů Helena Vyroubalová. V současné době má OP Prostějov posledních 400 zaměstnanců a 18 prodejen v Česku a na Slovensku.

Kurzovní lístek
1. 10. 2010 (střed)

EUR, 1 .....24.430
Kanada, 1 .....17.342
USA, 1 .....17.800

Kultura

Pražský Vyšehrad na začátku září znovu ožil interaktivním festivalem VyšeHrátky

Umělecký festival pro rodiče s dětmi se v Praze na Vyšehradě odehrával sice již posedmé, ale organizátoři se letos rozhodli změnit tematické zaměření atrakcí. Namísto seznamování dětí s českou historií a pověstmi hravou formou, jako tomu bylo v minulých ročnících, se dramaturgové soustředili na poznávání světa skrze smysly.

Sedmidenní přehlídku živého umění a her zahájil koncert Popeláři jedou skupiny Buchty a loutky (s opravdickým popelářským vozem) a zakončila ji formace Kašpárek v rohlíku.

Letošním lákadlem byly odpolední večerníčky předčítané slavnými tatínky, mezi kterými se objevil ekonom Tomáš Sedláček, filozof Erazim Kohák, režisér Arnošt Goldflam či politik Ondřej Liška. Čtení oblíbených pohádek mělo podle organizátorů poukázat na potřebu sdílení času a intimity rodičů s dětmi.

Další novinkou byla Odpočívárna smyslů, kde u každého interaktivního objektu asistoval předvádějící herec. V tomto projektu se smysly představily i z neobvyklých úhlů pohledu. „Například otáčející se Žravý stůl, ´požírající´ kuličky ze spletitého potrubí nereprezentuje pouze chuť k jídlu, ale přeneseně i chuť si hrát," vysvětluje dramaturg festivalu Filip Jevič.

Odpočívárna smyslů, která proměnila Vyšehrad v jakousi „interaktivní krajinu" vznikla podle výtvarné koncepce scénografky Marianny Stránské.

V průběhu VyšeHrátek mělo publikum možnost zhlédnout množství studentských autorských pohádek a mezi jinými i oblíbené Naivní divadlo Liberec.

Příští rok plánují pořadatelé ještě hlubší rozvíjení tématu smyslů. „Navíc bychom příští ročník rádi spojili i s výročím nedávno zemřelého otce Večerníčku a tvůrce jeho původní znělky – Václava Bedřicha. Chtěli bychom proto dát znovu prostor i večerníčkové tvorbě" dodala jedna z organizátorek Bára Kalinová.

Stručně z kultury

* V pražském Karolinu byl 16. září zahájen další ročník mezinárodní putovní výstavy World Press Photo, který připomíná hlavní světové události minulého roku. Oceněné fotografie se mimo jiné věnují tématům z Afghánistánu, Pákistánu či Gazy – absolutním letošním vítězem se stal Ital Pietro Masturzo se snímkem z Teheránu zachycujícím ženu, která ze střechy svého domu protestuje proti výsledku prezidentských voleb. Výstava, kde mezi oblíbenými kategoriemi nechybí ani sport, potrvá do 10. října.

* Plzeň bude za ČR Evropským hlavním městem kultury 2015. Toto ocenění, které se uděluje každý rok dvěma vybraným městům ze dvou členských států EU, by pro ni kromě zlepšení kvality života znamenalo i výrazný růst turistického ruchu. Verdikt poroty o těsném vítězství Plzně nad Ostravou padl 8.září.

* Zpěvačka Marta Kubišová vyhrála soudní spor s Helenou Vondráčkovou. Vrchní soud v Praze 20. září rozhodl, že Kubišová nemusí jí a jejímu manželovi Martinu Michalovi platit odškodné 1,3 milionu korun za zrušené turné Golden Kids (Kubišová, Neckář a Vondráčková). Pořád je ale ještě možné dovolání k Nejvyššímu soudu, kterého chce advokátka Vondráčkové podle svých slov využít. Kubišová od počátku odpovědnost za zrušené turné ke 40. výročí vzniku skupiny (1968-2008) odmítá a žalobu Vondráčkové zamítl již prvoinstanční soud minulý rok s tím, že se uzavření smlouvy nepodařilo prokázat.

* Film Kawasakiho růže režiséra Jana Hřebejka by měl podle České filmové a televizní akademie bojovat o prestižní ocenění Oscar v kategorii pro nejlepší cizojazyčný film. "Nemůžu vůbec předjímat, jakou má ten film vůbec naději postoupit dál, ale v tuhle chvíli (můžu očekávat), že o něj budou mít zájem alespoň někteří distributoři, zejména ve Spojených státech," poznamenal Hřebejk podle serveru iHNed.cz.

Sport

Čeští fotbalisté nestačili na úvod kvalifikace na Litvu

Vstup do kvalifikace o Euro 2012 se českým fotbalistům vůbec nepovedl. V domácím utkání v Olomouci nestačili na podceňovaný tým Litvy a prohráli 0:1. Jedinou branku střetnutí vstřelil už v prvním poločase Darvydas Šernas. Vyrovnání odmítl ještě v první půli Milan Baroš, když neproměnil pokutový kop. Další utkání sehrají čeští reprezentanti 8. října doma se Skotskem.

Ostuda, zmar. Čeští fotbalisté na cestě na Euro 2012 zakopli už na první z osmi pomyslných překážek. Úvodní zápas Bílkových svěřenců a nečekaná prohra s outsiderem připomněly bídný začátek kvalifikace minulé. Te-

hdy však reprezentace vydolovala na půdě slabého Severního Irska alespoň bod, nyní má po úvodním zápase na svém kontě nulu.

"Je to pro nás obrovské zklamání, protože jsme selhali hned v prvním zápase. Navíc se soupeřem, kterého bychom určitě porážet měli. O to je tahle porážka nepříjemnější," citoval po utkání iDnes.cz trenéra českého národního týmu Michala Bílka.

Začátek zápasu však na žádné komplikace neukazoval. Litva byla stažená na své obranné polovině a český tým hýřil aktivitou. Baroš střílel vedle, Pudil těsně nad a Rosického slabou ránu brankář bez potíží kryl.

Jako blesk z čistého nebe však udeřili Litevci. Pohroma nastala v 25. minutě. Na levé straně české obrany utekl Danielu Pudilovi Marius Stankevičius a poslal načechraný centr před branku. Míč dopadl přímo na hlavu nehlídaného Šernase a Petr Čech byl proti jeho přesně umístěné hlavičce bezmocný-0:1.

Vyprodaný Andrův stadion v Olomouci očekával, že inkasovaná branka český tým ještě více nabudí, ale opak byl pravdou. Systém 4-2-2-2 hráčům neseděl a místo ofenzivních manévrů přišlo střelecké trápení.

Kalich hořkosti si český tým vypil do dna těsně před přestávkou. Po faulu na Martina Fenina nařídil izraelský sudí Jefet pokutový kop. Míč si postavil Baroš, ale jeho špatně umístěnou střelu brankář vyrazil.

"Beru to na sebe, kdybych penaltu proměnil a vyrovnal, mohl se zápas vyvíjet jinak," uznal po utkání na tiskové konferenci osmadvacetiletý útočník tureckého Galatasaraye.

Do druhého poločasu nastoupili Češi s viditelným odhodláním. Znovu si vynutili převahu a byli aktivní, kýžený gólový efekt ale stále nepřicházel. Z dálky to zkoušel Plašil, opět bezúspěšně. Další jeho střelecký pokus litevský gólman bez obtíží kryl.

Sedm minut před koncem poslal trenér Bílek na trávník i třetího útočníka Bednáře. Litevská obrana byla v jednom ohni, ale stále odolávala. A protože gólovou střelu Necida z bezprostřední blízkosti litevský gólman reflexivně vyrazil, radovali se Litevci z tříbodového zisku.

Česká fotbalová reprezentace tak pod Michalem Bílkem prohrála páté ze sedmi střetnutí, klesla na 37. místo žebříčku FIFA (nejhorší postavení za 16 let) a především si notně zkomplikovala cestu na ME 2012.

"Hrozně jsme si to zkomplikovali, to víme. Další domácí zápas je pro nás klíčový. Když to se Skotskem nezvládneme, bude asi konec," uvedl pro Sport kapitán české reprezentace Tomáš Rosický.

Stručně ze sportu

* V Česku začala největší tuzemská sportovní událost roku. V Karlových Varech, Ostravě a Brně odstartovalo 23. září 16. MS v basketbale žen. České hráčky, které na posledním šampionátu v Brazílii obsadily 7. místo, zahájily šampionát výhrami nad Argentinou, Japonskem a těsnou porážkou s favorizovaným Ruskem. Ze základní skupiny F tak postoupily z druhého místa. V osmifinálové skupině pak svěřenkyně Lubora Blažka deklasovaly Koreu 96:65, podlehly Španělsku 57:77 a po výhře 84:70 nad Brazílií je ve čtvrtfinále čekají favorizované Australanky. "Jsme spokojeni, ale čtvrtfinále je jen prvním krůčkem. Naším cílem zůstává nadále boj o medaile," uvedl na oficiálních stránkách mistrovství trenér Blažek. Finále se hraje 3. října v Karlových Varech.

* Němec Timo Boll si odvezl z ME ve stolním tenisu v Ostravě tři zlata, Češi jeden bronz. Po titulech ve čtyřhře a v družstvech zkompletoval druhý hráč světového žebříčku svou sbírku ve dvouhře. Ve finále porazil krajana Patricka Bauma 4:1 na sety. Mezi ženami triumfovala Běloruska Viktoria Pavlovičová. Českým stolním tenistům se v domácím prostředí podařilo naplnit předturnajové ambice. Získali alespoň jednu medaili, jak si před šampionátem přáli. "Máme bronz z mužských družstev, to je myslím velký úspěch," uvedl pro iDnes.cz kouč české mužské reprezentace Tomáš Demek. Třetí místo vybojovala sestava Korbel, Šimončík a Prokopcov. Stupně vítězů zajistilo českým barvám infarktové čtvrtfinálové vítězství 3:2 nad Ruskem. Velmi blízko medaile byl český stolní tenis i ve čtyřhře žen. Ve čtvrtfinále měl pár Renáta Štrbíková, Iveta Vacenovská tři mečboly, ale přesto prohrál a zůstal bez medaile.

* Čeští tenisté Radek Štěpánek a Tomáš Berdych si letos nezopakují loňské finále Davisova poháru. V Bělehradě prohráli 19. září se Srbskem 2:3 na zápasy.

* Fotbalisté Sparty Praha vstoupili 16. září do základní skupiny Evropské ligy výhrou 3:2 nad italským Palermem. Góly vítězů dali Wilfried, Kladrubský a Kadlec. „Vítězství je skvělé, ale nepřeceňuji ho, rozhodnou další zápasy," uvedl pro deník Sport trenér a manažer Sparty Jozef Chovanec. V dalším zápase „sparťanské" skupiny F zdolalo CSKA Moskva druholigové švýcarské Lausanne 3:0. Ruský vicemistr bude dalším soupeřem Pražanů, hrát se bude 30. září na stadionu V Lužnikách. Do další fáze postoupí dva nejlepší celky z každé skupiny.

* Po třetině Gambrinus ligy vede tabulku suverénně Viktoria Plzeň. Ani 10. kolo nejvyšší domácí fotbalové soutěže nepřineslo změnu. Svěřenci Pavla Vrby v něm zdolali Příbram těsně 2:1 a navýšili svůj náskok před Sigmou Olomouc o další tři body – na devět. Olomoučtí totiž v pondělní dohrávce nestačili na Teplice a prohráli 0:1. Plzeňská vítězná šňůra trvá již devět zápasů a Viktoria má na svědomí start, který nemá v soutěži obdoby. Osmadvacet bodů za deset kol ještě žádný tým nikdy nezískal. "O titulu však můžou zatím mluvit maximálně fanoušci," brzdil euforii v rozhovoru pro deník Sport Vrba. Duel Sparty s Mladou Boleslaví přinesl ofenzivní podívanou s gólem na každé straně. Po remíze 1:1 jsou letenští nadále třetí, o tři body právě před Boleslaví. Na chvostu tabulky visí překvapivě Baník Ostrava a brněnská Zbrojovka. Oba týmy mají na svém kontě shodně devět bodů. Nejlepšími střelci dosavadního průběhu GL jsou plzeňský Kolář a olomoucký Hubník. Oba zatížili konta brankářů sedmi brankami.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Apoštolská cesta papeže Benedikta XVI. do Velké Británie

Ve dnech 16. - 19. září 2010 uskutečnil Bedeikt XVI. svoji návštěvu Spojeného království. Zahájil ji ve Skotsku právě 16. září na svátek sv. Niniána, který je považován za věrozvěsta křesťanské víry ve Skotsku. V roce 397 se tento misionářský biskup vydal z Říma do vzdáleného Skotska, aby zde posílil v křesťanské víře místní obyvatelstvo a založil zde náboženskou komunitu ve Whithorne v oblasti Galloway. V roce 2010 přijel opět biskup z Říma, aby povzbudil a posílil katolickou komunitu ve víře a zdůraznil roli, kterou může náboženství zastávat i v tak sekulárním prostředí, jakým je dnešní Spojené království. Na mezinárodním letišti v Edinburghu, ho přivítal vévoda z Edinburghu, princ Filip, a představitelé skotské katolické církve. Poté se Benedikt XVI. přesunul do oficiálního královského sídla ve Skotsku - paláce Holyroodhouse v Edinburghu - kde se sešel s královnou Spojeného království Alžbětou II. Po přijetí u královny se Svatý otec setkal s veřejnými činiteli v parku královského paláce, následně z papamobilu pozdravil místní věřící shromážděné podél cesty na arcibiskupství v Edinburghu, kde poobědval s papežským doprovodem. Poté se přesunul do Glasgow, kde v podvečer slavil mši svatou v Bellahoustonském parku, kde se shromáždilo přibližně sto tisíc věřících. Papež je v promluvě vyzval, aby ve shodě se svým křestním povoláním a posláním byli nejen veřejným příkladem víry, ale aby ve veřejné sféře dokázali také obhajovat moudrost a pohled na svět, který vyplývá z víry. *"Dnešní společnost potřebuje jasné hlasy, které prosazují naše právo žít nikoli v džungli sebedestruktivních a svévolných svobod, ale ve společnosti, která pracuje na pravém blahobytu svých občanů, nabízí jim vedení a ochranu před jejich slabostmi a křehkostí."* Oslovil také mladé lidi, kterým řekl: *"Je mnoho pokušení, kterým denně musíte čelit – drogy, peníze, sex, pornografie, alkohol – a která podle mínění světa přinášejí štěstí, avšak ve skutečnosti jde o destruktivní prostředky, plodící rozdělení. Nepomíjivé je pouze jedno: osobní láska Ježíše Krista ke každému z vás. Hledejte ho, poznejte a milujte ho a on vás osvobodí od zotročení svůdnou, ale povrchní existencí, kterou dnešní společnost často nabízí."* Po skončení mše svaté Benedikt XVI. odletěl do Londýna.

17. září měl papež skutečně nabitý program. Dopoledne se setkal s představiteli katolické výchovy, promluvil k učitelům, žákům a studentům a v poledne se sešel se zástupci světových náboženství. Odpoledne se neslo v duchu ekumenismu. Svatý otec se sešel s anglikánským arcibiskupem z Cantenbury Rowanem Williamsem, s představiteli kultury a občanské společnosti a na závěr dne byla slavena ekumenická bohoslužba ve Westminsterském opatství.

V sobotu 18.září se ráno papež setkal s britským premiérem Davidem Cameronem, vicepremiérem Nickem Cleggem a představiteli opozice. V 11.00 hodin slavil mši svatou ve Westminsterské katedrále zasvěcené nejsvětější krvi Kristově. Nejprve se v homilii zamýšlel nad Kristovou obětí kříže, tajemstvím nejdrahocennější krve a eucharistie, která je jádrem katolické víry. Poté papež vyjádřil lítost a přiznal zahanbení nad případy zneužívání dětí zasvěcenými osobami: *"Myslím zde také na nesmírné utrpení způsobené zneužíváním dětí, zejména v církvi jejími služebníky. Vyjadřuji svůj hluboký soucit s nevinnými oběťmi těchto neslýchaných zločinů spolu s nadějí, že moc Kristovy milosti, jeho smírná oběť přinese hluboké uzdravení a pokoj do jejich životů. Přiznávám také zahanbení a ponížení, které nás všechny proniklo v důsledku těchto hříchů, a vybízím vás, abyste vše svěřili Pánu v důvěře, že toto pohoršení přispěje k uzdravení zraněných, k očištění církve a k obnově jejího staletého poslání formovat mládež a pečovat o ni. Vyjadřuji svou vděčnost za snahy vyvinuté k zodpovědnému vyrovnání se s tímto problémem, a všechny vás žádám, abyste měli starost o oběti a byli se svými kněžími solidární."* Znovu vzpomněl na učení Johna Henryho Newmana a vyjádřil touhu, ať *"hluboké myšlenky tohoto velkého Angličana nadále inspirují všechny Kristovy učedníky této země, aby své myšlenky, slova a skutky připodobňovali Kristu a neúnavně pracovali na obraně neměnných morálních pravd, které evangelium převzalo, osvítilo a potvrdilo a které jsou základem opravdu lidské, spravedlivé a svobodné společnosti"*. Po skončení mše svaté pronesl Svatý otec k přibližně 2500 mladým lidem shromážděným před katedrálou pozdrav. Odpoledne navštívil domov pro seniory v St. Peter´s Residence a na apoštolské nunciatuře v Londýně se sešel se skupinou lidí, kteří se stali oběťmi sexuálního zneužívání členy kléru. Papež byl *"velice pohnut tím, co mu vyprávěli, a vyjádřil hluboký zármutek a zahanbení nad tím, co musely oběti a jejich rodiny vytrpět. Pomodlil se s nimi a ujistil je, že katolická církev bude i nadále zavádět účinná opatření na ochranu mladých lidí"*, jak je uvedeno ve zprávě Tiskového střediska Svatého stolce. V sobotu večer se v londýnském Hyde Parku Benedikt XVI. zúčastnil modlitebního bdění za blahořečení kardinála Newmana.

Vyvrcholením papežovy cesty bylo v neděli 19.září dopoledne blahořečení kardinála Johna Henryho Newmana během slavnostní mše svaté v Birminghamu. Papež se během homilie zamýšlel nad jeho zasvěcenou kněžskou službou, charakterizovanou zejména kázáními, vyučováním a psaním. Přiblížil *"jeho chápání křesťanského života jako povolání ke svatosti, prožívané v intenzivní touze lidského srdce vstoupit do vnitřního sdílení se srdcem Boha"* v duchu jeho motta "od srdce k srdci", které je i mottem papežské návštěvy ve Velké Británii. Benedikt XVI. dále řekl *"Specifická služba, k níž byl blahoslavený John Henry Newman povolán spočívala ve využití jeho vytříbeného intelektu a plodného pera v mnoha naléhavých 'všedních problémech'. Jeho intuice o vztahu víry a rozumu, o životně důležitém místě zjeveného náboženství v civilizované společnosti, o nezbytnosti dlouhodobého a rozsáhlého vzdělávacího systému neměly pouze zásadní význam pro viktoriánskou Anglii, ale nadále inspirují a osvěcují mnohé na celém světě."* Dále citoval z kázání kardinála Newmana: *"Zvyk modlit se je úkon jímž se obracíme k Bohu a neviditelnému světu kdykoli, kdekoli a jakékoli potřebě. Jak říkám, modlitba obsahuje to, co lze nazvat přirozeným účinkem při zduchovnění a povýšení duše. Člověk už není to, co byl předtím; postupně si osvojil nový systém idejí pronikly ho svěží principy."* Papež také připomněl, že právě dnes s britský národ připomíná 70. výročí "Bitvy o Anglii" a myslel "na jména na nedaleké Coventry, které v listopadu roku 1940 postihl tak zdrcující bombardování a těžké ztráty na lidských životech."

Po mši svaté se Svatý otec modlil s věřícími modlitbu Anděl Páně. Potom odjel do oratoře sv. Filipa Neriho ve čtvrti Edgbaston sídla kardinála Newmana od roku 1854 až do jeho smrti v roce 1890. Z oratoře se papež přesunul do Oscottské univerzity v Birminghamu, kde poobědval s biskupy Anglie, Walesu, Skotska a členy papežského doprovodu. Ve 20.00 hod. odletěl zpět do Říma.

Podle zpráv České biskupské konference

Posvěcení kostela Českých patronů

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje v Brookfieldu

V neděli 19.září 2010 se v obvyklý čas našich nedělních bohoslužeb konala neobvyklá slavnost – posvěcení chrámu. Když zvon odbil 10.30 rozezněl se chrám majestátnou antifonou Ecce, Sacerdos magnus, kterou jsme vítali světitele Nejdůstojnějšího Otce biskupa Mons. ThDr. Petra Esterku, který na tuto slavnost přijel jako nástupce apoštolů pověřený péčí o naše krajany rozptýlené ve světě. V úvodu mše svaté jsme také přivítali další vzácné hosty Rev. Casimira Garbacze SVD, jako zástupce chicagské arcidiecéze, Rev. Odilu Crkvu OSB z opatství sv.Prokopa v Lisle, české misionáře z Evropy Rev. Antonína Špačka SDB z Zürichu ve Švýcarsku a Rev. Bohuslava Švehlu z Mnichova v Německu a vedoucí konzulárního úseku paní Mgr. Janu Karlu Režnou z Generálního konzulátu České republiky v Chicagu.

Obřad začal pozdravem Otce biskupa, který vyzval všechny přítomné k radosti: „Vidím na vašich tvářích smutek, všichni jsou tak vážní, nikdo se neusmívá – křesťan se musí radovat, z jeho tváře má vyzařovat optimismus!" Potom byla požehnána voda, která věřícím měla připomenout jejich křest, a kterou měly být posvěceny prostory chrámu a náboženské předměty. Za zpěvu antifony - Viděl jsem pramen vody, který vyvěral z chrámu na pravé straně, aleluja. A všichni, k nimž voda dosáhla, byli uzdraveni a volali: Aleluja, aleluja. – byl pokropen přítomný lid i nový oltář. Po té Otec biskup požehnal přilehlý misijní dům a zpěvem Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh jsme vyprošovali obyvatelům i návštěvníkům tohoto domu Boží pokoj a požehnání. Vstupní obřad byl dovršen požehnáním varhan, které naše misie získala darem z původně slovenského kostela Nanebevzetí Panny Marie na ulici California v Chicagu. Tyto varhany byly doplněny některými součástmi z varhan z kaple našeho bývalého Velehradu v Ciceru. Mají osm píšťalových řad s celkovým počtem 609 píšťal, které jsou uspořádány do 30 zvukových rejstříků ve dvou manuálech s pedálem. K varhanám je možné připojit ještě třetí pohyblivý manuál s 5 rejstříky. Jakmile byly varhany požehnány, rozezněly se v plénu za doprovodu trubky a dalších hudebních nástrojů a zpěvu Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem. Hned na to shromáždění zazpívalo chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu.V Bohoslužbě slova jsme naslouchali čtení ze Skutků apoštolů o Seslání Ducha svatého o letnicích, z listu Efesanům jsme slyšeli o tom, že všichni věřící jsou Božím chrámem a z Matoušova evangelia zazněla zpráva o světovém poslání apoštolů a ustanovení svátosti křtu. Otec biskup se pak v homilii obrátil zvláště na naše biřmovance, kterým zdůraznil úkoly pravého křesťana v uskutečňování plodů Ducha svatého, kterými jsou láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost a zdrženlivost.

Otec biskup se modlí nad biřmovanci a vyprošuje jim dary Ducha svatého.

Po promluvě zazněly litanie k našim českým ochráncům a po nich Otec biskup požehnal obrazy svatých Cyrila a Metoděje, Ludmily, Václava, Vojtěcha a Prokopa, Zdislavy, Anežky, Hedviky, Norberta, Jana Nepomuckého a Jana Neumanna, které jsou zavěšené na stěnách kostela. V pamětní knížce vydané u příležitosti této slavnosti jsou barevné reprodukce těchto obrazů, které namalovala Alena Pokorná a Zdeněk Nerada včetně krátkých životopisů těchto světců.

Potom následovalo biřmování, kdy v této svátosti křesťanské dospělosti přijali pečeť daru Ducha svatého biřmovanci Pavel Vojtěch Cícha, Filip Antonín Rybička, Jarmila Ludmila Ševčíková, Lucia Barbora Sokolová, Kateřina Alžběta Slívová, Marta Lucie Slívová a Monika Maria Goretti Slívová. Před biřmováním zapívala schola s kytarami Prosbu k Duchu svatému: Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli...

Vrcholem a nejdojemnější částí slavnosti byla konsekrace oltáře. Do oltáře bylo vloženo deset relikvií - ostatky sv. Kříže, sv. Pia X., papeže, sv. Marie Goretti, panny a mučednice, sv. Benedikta, opata a patrona Evropy, sv. Scholastiky, panny a řeholnice, sv. Gertrudy, panny a řeholnice, sv. Františky Římské, vdovy a řeholnice, blah. Anny Marie Taigiové, (+1837) italské mystičky, matky početné rodiny, sv. Markéty Marie Alacoque, panny a řeholnice a sv. Jana Nepomuka Neumanna, biskupa. Podle starého římského zvyku se do oltáře vkládají ostatky mučedníků, aby se tak znázornilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista.

Otec biskup kropí svěcenou vodou věřící, kteří zcela zaplnili kostel.

Otec biskup pálí kadidlo na novém oltáři na znamení, aby se Kristova oběť i naše modlitby a osobní oběti vznášely k Bohu

Otec biskup pak pronesl konsekrační modlitbu, ve které byl oltář požehnán a navždy zasvěcen Bohu a pomazal kamennou oltářní menzu uprostřed a na čtyřech rozích posvátným křižmem. Tímto pomazáním křižmem – posvátným olejem, který je smíšenina olivového oleje a balzámu, a který světí biskup na Zelený čtvrtek a používá se při křtu, biřmování a kněžském a biskupském svěcení – se oltář stává znamením Krista, který je a také se nazývá "Pomazaným" – vždyť ho Otec pomazal Duchem Svatým a ustanovil ho za nejvyššího kněze, aby na oltáři svého těla přinesl svůj život jako oběť za spásu všech. Při mazání oltáře schola zazpívala píseň Ježíš nejkrásnější ze vše jmen.

V další části konsekrace oltáře Otec biskup zapálil na oltáři kadidlo. Do misek rozmístěných na rozích oltáře a v jeho středu, jakož i do kaditelnice vložil kadidlo jehož dým a vůně naplnila celý prostor kaple. Tím mělo být naznačeno, že Kristova oběť, která se na oltáři tajemně a bez přestání zpřítomňuje, vystupuje k Bohu jako příjemná vůně. Zároveň to znázorňuje, že modlitby věřících, kterými Boha odprošují a jemu děkují, vystupují až k Božímu trůnu. Potom byl okouřen i Boží lid, který je živým chrámem a v něm se každý věřící stává duchovním oltářem. Při okuřování schola zazpívala píseň Boží Beránku, tobě patří čest, která naznačila, že na oltáři se při mši svaté zpřítomňuje Kristova oběť, kterou přinesl na kříži na hoře Kalvárii. Nakonec byl oltář pokryt plátny a byly na něj postaveny svíce, aby se tak naznačilo, oltář je místem eucharistické oběti a Pánovým stolem, u kterého Boží lid slaví památku Kristovy smrti a zmrtvýchvstání a přijímá Pánovu večeři, stolem, kde se radostně scházejí všichni věřící, aby se posilnili Božským pokrmem, Tělem a Krví obětovaného Krista. Při zdobení oltáře zazněla píseň Vše, co mohu dát, je chvála.

Potom Otec biskup zapálil svíce na oltáři a za zpěvu žalmu Pán je mé světlo a má spása byly přineseny na oltář obětní dary a spolu s nimi nové liturgické nádoby – kalich, paténa, ciborium a monstrance, které před začátkem bohoslužby oběti Otec biskup posvětil. A potom se již za zpěvu písně Ejhle oltář Hospodinův záři, začala na nově posvěceném oltáři slavit první eucharistická oběť, která celou konsekraci zpečetila.

Po svatém přijímání, kdy eucharistie zůstala položena na oltáři, skupina mladých s kytarami zazpívala dojemnou píseň: Tobě patří chvála a Otec biskup potom požehnal nový svatostánek, do něhož byla Nejsvětější svátost uložena. Na znamení stálé přítomnost živého Ježíše Krista mezi námi bylo nad svatostánkem rozsvíceno věčné světlo. Jako poslední pak byl posvěcen nový kříž, který se tyčí nad svatostánkem.

Po závěrečné modlitbě Fr. Dušan Hladík poděkoval hostům a všem věřícím, kteří se zúčastnili této slavnosti a také poděkoval všem, kdo se jakýmkoli způsobem zasloužili o získání našeho nového kostela a kdo spolupracovali na jeho zvelebení a kdo přispěli svými finančními dary. Po té Marie Jakubcová - Vanagas jménem obce věřících poděkovala Otci Dušanovi za jeho obětavou práci, což celé shromáždění potvrdilo bouřlivým potleskem .

Nakonec se ujal slova Otec biskup Mons. Petr Esterka, který u příležitosti posvěcení nového kostela předal několik medailí Za službu církvi, vlasti a národu. V prvé řadě vyznamenal Otce Dušana Hladíka, potom manžele Ladislava a Věru Gajdovy, kteří mají hlavní zásluhu na zakoupení tohoto nového kostela a jsou dlouholetými pracovníky v mnoha krajanských organizacích v Chicagu, ať už je to Česká misie, fotbalový klub Sparta, Ústředna Moravských spolků a další organizace, dále byl vyznamenán JUDr. Anthony Slowniak, který pracuje v komoře českých právníků v Chicagu a dlouhá léta zcela zdarma zastupuje Českou misii ve všech právních záležitostech a poslední medaile byla udělena Prof. Antonínu Jandáčkovi, který po celý svůj život pracuje pro českou komunitu v Chicagu na poli kulturním a vzdělávacím, je dlouholetým redaktorem Hlasů národa, učitelem českého a anglického jazyka pro naše krajany a funkcionářem Společnosti pro vědy a umění. Prof. Jandáček potom Otci biskupovi za udělené vyznamenání poděkoval.

Ovšem oceněním ještě nebyl konec. Jako zlatý hřeb Otec biskup přinesl z Říma ještě jedno překvapení. Přečetl latinsky listinu Svatého Otce Benedikta XVI. kterou byl Otec Dušan Hladík jmenován „Kaplanem jeho Svatosti" s čestným titulem Monsignore. Otec Hladík pak v osobě biskupa Esterky poděkoval Svatému otci za tuto skutečně velikou poctu a mimořádné uznání jeho kněžské práce a vyjádřil, že toto vyznamenání přijímá i jako ocenění činnosti celé České misie v Chicagu.

Závěr slavnosti patřil opět Pánu Bohu. Chvalozpěvem Te Deum – Bože chválíme tebe jsme našemu Pánu vyjádřili díky za všechny udělené dary a poprosili o jeho milost pro čas budoucí a Otec biskup všem Nejsvětější svátostí požehnal.

I když celá bohoslužba trvala bezmála tři hodiny, věřící byli nadšeni a nikomu se to nezdálo dlouhé, vždyť takováto slavnost se v životě prožívá málokdy.

Otec biskup čte dekret papeže Benedikta XVI., kterým jmenuje Otce Hladíka Monsignorem.

Úplnou tečkou za posvěcením kostela byla velkolepá hostina, která byla připravena pro všechny účastníky v hale pod kostelem. Stoly se prohýbaly po tíhou dobrého jídla a vynikajících zákusků, které připravily naše obětavé ženy a pan Toušek z Alpine Banquet Haus. Víno a pivo teklo plným proudem a družná zábava se protáhla do pozdního podvečera. Upřímný dík všem, kdo tuto krásnou slavnost připravili.

Otec biskup s biřmovanci a jejich kmotry.

Otec biskup se zpěváky a hudebniky. První řada zleva: Stanislav Horáček, kytara a zpěv, Alfons Cverna, zpěv, biskup Esterka, Michalka Hnízdová naše varhanice, zpěvačka a houslistka, Alena Rasocha, zpěv, Darina Arvajovičová, naše lektorka a zpěvačka. Druhá řada zleva: Václav Hnízda, saxofon a zpěv, Ladislav Murárik, zpěv, Eliška Smetanová, varhany a zpěv, Lenka Muráriková, kytara a zpěv. Třetí řada zleva: Rev. Antonín Špaček z Zürichu, Mons. Dušan Hladík, Rev. Bohuslav Švehla z Mnichova, který při slavnosti řídil chrámovou scholu a hrál na trubku.

Pohled na náš kostel ze zahrady.

Mimořádným způsobem se zasloužili o získání nového kostela a jeho obnovu

Buček Josef a Libuše

Mons. ThDr. Esterka Petr, biskup

Gajda Ladislav a Věra

Rev. ThDr. Hladík Dušan

Hromádka Lubomír

Chrobák Karel

Jakubec Jiří a Marie

Klíma Christian

Kocáb Joseph

Murárik Ladislav a Marie

Malík Andrej

Pokorná Alena

Příkazský Cyril a Blanka

Dr. Slowniak Anthony

Sudík Jaroslav a Zdenka

Těmto organizátorům a pomocníkům patří zvláštní uznání a poděkování.

Hala pod kostelem s kuchyní, vybavená audiovizuální technikou.

Klubovna s knihovnou a půjčovnou videofilmů.

Mezi stavitele chrámu se dary $ 1000 a vyššími dosud zařadili:

Česká misie Mnichov, Německo
Česká misie New York
Česká misie – farnost sv. Václava Toronto, Kanada
Česká misie Zürich, Švýcarsko
Československý Orel Chicago
Divadlo DECH, Chicago
Farníci Vyšší Brod, Česká republika
Sdružení Československých Exulantů v Chicagu
Slovenska Misia Chicago
Sparta ABA Chicago
Společnost pro Vědy a Umění Chicago
Švec & Sons Funeral Home

Rudolf a Angela Boleslavovi
Věra Borýsek, Marie Borýsková
Stanislav a Malgorzata Borýskovi
Žofia Bendíková
Josef a Libuše Bučkovi
Pavel a Marie Cíchovi
Jaromír Dolák, Kanada
Rudolph a Mary Dulikovi
Mons. ThDr. Petr Esterka, biskup
Josephine Fano
Mons. Karel Fořt, Mnichov, Německo
Mildred Fast na památku Josefa Edwarda Fasta
Ladislav a Věra Gajdovi
Josef a Eliška Hasilovi
Mons.Dušan Hladík
Rodina Hnízdova, MD
Lubomír Hromádka
Karel Chrobák, Aris Ibler, Jiří Jakubec
Anthony a Carmella Jandáčkovi
Emil Kent
Christian Klima
Marie Kohoutková
Joseph A Kocab
Otto Kováč, Jana Krček, Josef Kučera
Jerry Liščak, Maria Mankošová, Marie Minaříková
Miroslav a Eva Mizerákovi
Ladislav a Marie Murárikovi
Mark a Maria Novák na památku Cyrila Příkazského
Mark a Maria Novák na památku Steve Nováka
Nejmenovaný dárce
Zdenek a Helen Neradovi
Božena Novotný, Martina Novotný
John Novotný, Kanada
Jerry a Eva Otec
Jan a Marya Paďourovi
Josef Pavelčik
Jiří a Lenka Petraturovi
George Podzamský M.D.
Alena Pokorná
Rodina Příkazská
Cyril a Blanka Příkazský
Cyril Příkazský Jr.
Helen Racová
Marta Rathanová
Michal Robenek
Barbara Skýpala na památku Václava Skýpaly
Josef a Ludmila Stojaspalovi
Jaroslav a Zdenka Sudíkovi
Tony Swiderski
John a Rosemary Škachovi
Marie Šmelhausová na památku Stanislava Šmelhause
Peter Štanga, Anna Švehla
Adele a John Vacek na památku Jacka Vacka
Marie Vanagas
Edward a Alice Vedralovi, Maria Vedral
Antonín a Ludmila Vyskočilovi, František Schultz
Karel a Božena Tomečkovi
Edward a Frances Zebigovi
Josef Ženíšek

Pane, dej všem, kteří budují Tvůj pozemský chrám účast na liturgii nebeské ve věčné slávě.

Hlavní vchod - v předsíni sochy Pána Ježíše a Panny Marie.

Budova fary na zahradě za kostelem.

Firmy a pracovníci, kteří se podíleli na realizaci oprav kostela

Borýsek Stanislav – malování
Evan Development Inc. – projekt oprav
Hruboš Tomáš – remodeling, podlahy
Jiříček Rostislav – vodoinstalace
Lička Petr – remodeling
Murárik Ladislav a Marie – malování a nátěry
Nerada Zdeněk – obrazy svatých
Pokorná Alena – obrazy svatých
Průcha Jindřich – elektroinstalace
Raindl Boris – remodeling, podlahy
Větříček Hynek – malování
Tony Swiderski – materiál na podlahy
Volf Patrik – vodoinstalace

Arvajovičová Darina, Babčan Michal, Buček Josef a Libuše,
Cícha Pavel a Marie, Cverna Alfons,
Čáp Roman, Černan Adolf, Čulka Radek,
Dolasil Don, Dražan František, Gattinger Anna
Mons.Hladik Dušan, Horáček Stanislav, Ivan Blažej,
Kasala Jiří, Klima Christian, Kula Antonín, Laga Tomáš,
Mizerák Miroslav a Eva, Murárikova Lenka,
Navrat Miroslav, Novotná Božena,
Petratur Jiří a Lenka, Pleska Michal,
Rasocha Alena, Rašková Giovanna, Rathanová Marta, Robenek Michal
Smažil Jaromír a Hana, Šikula Jan, Škrabana Marek,
Vaněk Josef, Židlík Jaroslav

A mnoho dalších nejmenovaných pomocníků.
A mnoho žen, které se staraly o úklid po opravách.
A mnoho mužů a žen, kteří se starají o pravidelný úklid a údržbu kostela.

Při počátečních opravách a při opravách po nedávných dvou povodních bylo odpracováno zdarma stovky brigádnických hodin.

Pane, odplať všem, kteří pracují
ke tvé větší cti a chvále.

Na náš nový kostel v Brookfieldu dále finančně přispěli

Darina Arvajovičová, Edward Babor, Zdenka Blum,
Blyth Associates, Inc., Anne Budil, Božena Budzáková,
Czech Catholic Union Fraternal Life Insurance, Helena Čurová,
Jana Galos, Věra Havlínová, Václav a Michaela Hnízdovi,
Roman a Jana Holý, Agnes Hrudkaj, Vojtěch a Maria Chládkovi,
Vojtěch Chlachula, Lillian Chorvátová, Angela M. Chybíková,
Miroslav a Ingrid Chybíkovi, Jerry Jirák, Miloš Kačer, Zdenka Kadlček,
Ester Kaločajová, Dr.Julius Kaplan, Jarmila Klubertová, Blanche Kostal,
Jaroslava Kolbabová, Tono Koscelnik, Paul a Mary Kosikovi,
Dagmar Košťálová, Hana Krejčí, Karel Kříž, Maryann Mahoney,
Jozef a Růžena Mattovi, Frank a Camellia Menšikovi, Anna Minařík,
National Mutual Benefit Fraternal Services Madison, WI,
Josef Pařenica, Jarmila Pecnová, Miloš a Marie Peroutkovi,
Pilgrim Lodge 330 WFLA, Božena Plaminek, Petr Pohorský,
Ludvík Pospichal, Libuše Prošek, Joseph Přikazský, Louis Přikazský,
Wenceslaus Přikazský, Helen Rakociová, Alena Rasocha,
Petr a Giovanna Raškovi, Věra Rokničová, Dušan Roller,
Marie Sivák, Jaromír a Hana Smažilovi, Eliška Smetanova,
Wanda Solarczyk, St.Ann's Society No.18 CCU Chicago,
St.John Nepomucene Cleveland,
St. Joseph Society No.156 Czech Catholic Union,
Jarmila Ševčíková, František Škubal, Josef Štengl,
Marie Štrossová, Anna Švehla, Maria Švehlíková,
Michael Vukson, Eleanor Vyhnálek,
Mons. Emil Wčela, biskup, Vladimíra Williams, Eva Wurm,
Amálie Zamastilová, Václav a Anna Zolmanovi.

Na zakoupení a opravy nového kostela také přispělo mnoho dárců, kteří nechtěli být jmenováni.
Dále na úhradu splátek jdou výtěžky kulturních programů, zábav, pikniků, besídek a koncertů a výnos z garage sale a dalších akcí.
Pro získání dalších prostředků pořádáme každý týden BINGO.
Kostel s příslušenstvím byl zakoupen za 850 tisíc USD.
Počáteční opravy si vyžádaly asi 160 tisíc USD.
Opravy po povodních stály asi 20 tisíc USD.
K dnešnímu dni máme nezaplacené dluhy 820 tisíc USD.

Pane, žehnej všem našim dobrodincům v tomto pozemském životě a odměň je životem věčným.

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent

„Mluvíme česky“

State Farm Insurance Companies

AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.
1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526
Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail
FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line
E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance
Since 1879
1-216-341-0444

Elsie T. Malec, President
Theresa M. Pokorny, Secretary -Treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravecek
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbaken@sbcglobal.net

Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

Úmrtní oznámení

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům a známým, že byla po krátké nemoci, posílněna svátostí nemocných, ve středu 22.září 2010 povolána na věčnost naše milovaná maminka, babička, prababička, sestra, švagrová a teta, paní

Marie Šmelhausová

rozená Jandáčková

Narodila se 12.října 1935 v Praze.
Po komunistickém puči odešla s matkou Marií
a bratry Antonínem a Petrem 14.září 1948 do exilu.
Do Ameriky přijeli 22.prosince 1950.
Maruška se v roce 1957 provdala za Stanislava Šmelhause,
který působil jako profesor cizích jazyků.
Měli tři děti - Janu, Stanislava a Helenu, dnes mají 8 vnuček.
Byla členkou Sdružení mladých, Sdružení Československých
exulantů a Svazu Československých žen v exilu.
Po celý život byla vytrvalou skautkou. Často hostila skauty a
skautky, se kterými se setkala v uprchlických táborech v Německu.
V Americe pracovala v letech 1957 – 1967
v rodinném delikatesním obchodě v Lyons, Illinois.
Později úspěšně prodávala rodinné domky a reality
u firmy Pav v Berwynu, kde byla samostatnou agentkou.
Dlouhá léta pracovala jako tlumočnice a překladatelka
u několika jazykových agentur.
S manželem Stanislavem rádi cestovali na lodních vyjížďkách
po celém světě. V posledních létech se s velkou láskou věnovala
svým vnučkám. Byla též kmotřenkou neteře Camille Jandáčkové.
20.února 2009 byl její manžel Stanislav povolán na věčnost.
Zemřela 22.září 2010 ve věku nedožitých 75 let v nemocnici
Loyola v Maywood obklopena svými nejbližšími.
Zde ji také několik dnů před smrtní navštívil
biskup Petr Esterka a posílil ji svátostmi umírajících.
Rozloučili jsme se s ní 29.září 2010 v pohřebním ústavu
Švec a Synové v Berwynu a 30.září 2010 při zádušní
mši svaté v kostele České misie v Brookfieldu.
Její tělo bylo potom zpopelněno a urna její a jejího manžela
budou uloženy na hřbitovně Panny Marie Královny nebes.

Děkujeme všem, kdo se s ní přišli na poslední cestě rozloučit a vzpomenou si na ni v modlitbě.

Jana Conev, dcera s manželem Petko
Stan Peters, syn s manželkou Carrie
Helen Otčenášek, dcera
Vnoučata:
Kristina Kosyluk s manželem Robertem
Rianna a Michella Conev
Carolyn a Diana Peters
Nikole, Natalie a Angela Otčenášek
Anthony Jandáček, bratr s manželkou Carmellou
Petr Jandáček, bratr s manželkou Louise
Věra Wilt, sestra
a ostatní příbuzní

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

zahajuje svou podzimní činnost

v úterý 12.října 2010 v 7 hodin večer
ve společenské místnosti České Misie
9415 Rochester Ave, Brookfield, IL 60513

Program:

Hudební putování
ANTONÍN DVOŘÁK
Deo gratias

Krásný dokumentární hudební film popisuje světoznámého hudebního skladatele – Antonína Dvořáka – jako muže ryzího charakteru, citlivosti a hluboké víry, jako vroucího vlastence a člověka, jehož talent ho vynesl z velmi skromného rodinného pozadí až do nejvyšších sfér slávy a uznání.

Těšíme se na Vaši milou návštěvu na tomto jistě zajímavém a poutavém večeru.

Dobrovolný dar $ 3 .00

Věra Rokničová jednatelka SVU Chicago

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

Srdečně zve členy, přátele a známé
na zajímavý pořad

v úterý 9.listopadu 2010 v 7 hodin večer
ve společenské místnosti České Misie
9415 Rochester Ave, Brookfield, IL 60513

Námět večera:

ZPĚT K PRAMENŮM
Na cestě za prameny řek

Přírodními scenériemi z populárního televizního seriálu,
nás herec a televizní vypravěč Luděk Munzar povede
k neznámým pramenům známých řek.
Nádherná dramaturgie je podložena kouzelnou hudbou
a uchvacujícími filmovými záběry.

Vydejte se s námi na dobrodružnou cestu krásnou přírodou
k vodě a pramenům v úterý 9.listopadu.

Dobrovolný dar $ 3 .00

Věra Rokničová jednatelka SVU Chicago

Něžná vzpomínka

Na svátek Všech svatých 1.listopadu letošního roku tomu bude již dvacet pět roků co byl nenadále odvolán z tohoto světa můj milovaný syn

John "Jack" Vacek

PROFESOR A HISTORIK

Profesor Vacek graduoval jako člen PHI BETA KAPPA z NORTHWESTERN UNIVERSITY a byl Woodrow Wilson Fellow a Fullbright Scholar v Indii. Dosáhl též diplomů na Columbia University v New Yorku, Loyola University v Chicagu, na Goethově Institutu v Německu a Russian Institutu (Indiana University) a na Karlově Universitě v Praze. Vyučoval na několika universitách po celém světě. Ovládal sedm cizích jazyků. Ač mu bylo teprve 38 let, svými rozsáhlými znalostmi, živým a láskyplným zájmem o každého studenta a posluchače jeho učitelský talent a výchovný vliv vyoral v jejich myslích úrodnou kulturní brázdu. Jeho české rodinné dědictví vykvetlo v jeho srdci v hluboký cit pro vlast jeho předků.

Také jsme si 8.září připomněli, že před desíti roky byl po dlouhé a těžké nemoci povolán na věčnost náš milovaný manžel, starostlivý tatínek a dědeček, pan

Ing. Jan Vacek

Mše svatá za naše v Pánu zesnulé - syna Jacka a manžela Jana bude obětována v kostele České misie v Brookfieldu v neděli 7.listopadu 2010 v 10.30 dopoledne

Děkujeme všem, kdo si v modlitbě na ně vzpomenou s námi.

Adela Vacková, matka a manželka
Dr. Margaret Trybus, sestra a dcera
s manželem Dr. Dennis Gretchen,
MVDr.Fritz a John, synovci a vnukové

Vroucí vzpomínka

Letos 17.října 2010 uplynou dva roky, kdy nás opustil náš milovaný manžel a tatínek, pan

Miloš Kačer

narozený v Blatnici pod Svatým Antonínkem na Moravě.

Mše svatá za něho bude obětována 17.října 2010 v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou s námi.

S láskou věrně vzpomínají

Marie Kačerová, manželka
a děti Robert a Romy

Úmrtní oznámení

Oznamujeme všem našim členům, příznivcům a celé československé veřejnosti, že 22. září 2010 zemřela dlouholetá členka Sdružení Československých exulantů v Chicagu paní

Marie J. Šmelhausová

Narodila se 22. října 1935 v Praze, rozená Jandáčková. Vyrostla na Smíchově. Po komunistickém puči v únoru 1948 odchází spolu s rodinou v září 1948 do Západního Německa. Po pobytu v uprchlických táborech přijíždí na Štědrý den 1950 do Chicaga. V roce 1957 se provdala za Stanislava Šmelhause. Vychovali spolu tři děti. V krajanské veřejnosti byla velmi známá a oblíbená. Po několik desítek let se věnovala prodeji nemovitostí a kromě toho byla soudní překladatelkou. Byla také dlouholetou funkcionářkou Sdružení Československých žen v exilu. Budeš nám tu chybět Maruško.

Budiž čest její světlé památce!

Pozůstalé rodině vyslovujeme hlubokou soustrast.

Sdružení Československých exulantů v Chicagu

Bolestná vzpomínka

S hlubokou bolestí si dne 21.října připomínáme páté výročí, kdy byl Pánem života a smrti povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a bratr, pan

John Kadlček

Narodil se 2.listopadu 1939 v Dolním Němčí na Moravě.
Do USA přišel v roce 1969.
Pochován je na hřbitově Panny Marie Královny nebe.

Vzpominkovou mši svatou za něho budeme obětovat v sobotu 13.listopadu v 6.30 večer v kostele České misie, 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60804

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě s námi.

Manželka Zdenka
syn John a dcera Denise
bratr Josef s rodinou v Dolním Němčí
a ostatní příbuzní v Americe a na Moravě

Czech & Slovak Dinner Party

Sunday, November 7, 2010

at Sokol Detroit ...Dearborn, Michigan

Depart 9:00 AM - Lakefront Bus Depot - W. 130th & Brookpark

Dinners 12-4 pm
Musical Heritage Program 2:00 pm
Dancing 4-8:00 pm to Joe Tomes Brass Band
Sale of Czech cut glass, ceramics, jewelry, ornaments dumplings, books, kolache

COST. $51.00 per person ...this includes:
Luxury Bus Ride, Refreshments on Bus
Admission to Dinner Party which includes Pork Dumplings, Sauerkraut Dinner, Dessert, all the beer, wine and pop you can drink, Musical Heritage Program, Dancing to the Joe Tomes Brass Band

Reservations: Joe Kocab 216-883-4760
Howie Wise 216-642-1429
Georgia Jencik 440-888-1223

Checks payable to Sokol Greater Cleveland

Upozornění redakce:
Příští číslo Hlasů národa vyjde asi o týden později.

Blahopřejeme ke jmenování

Monsignorem

Slavnost posvěcení kostela v České Misii v Brookfiledu 19.září 2010 vyvrcholila, když na závěr Otec biskup Petr Esterka oznámil radostnou a překvapující zprávu, že Svatý otec Benedikt XVI. jmenoval Otce Dušana Hladíka za jeho příkladnou práci duchovního pastýře „Kaplanem Jeho Svatosti" s právem užívat titulu „Monsignora".

Milý Otče monsignore, jsme nesmírně potěšeni, že nástupce sv. Petra ocenil Vaši práci, někdy až do úplného vyčerpání, kterou po více než deset roků pro nás vykonáváte. Proto Vás chceme ujistit, že se ještě více přičiníme, abychom Vás modlitbou a ochotnou spoluprací ještě intenzivněji podporovali, abychom dosáhli společného cíle: dokonalého rozkvětu České Misie sv. Cyrila a Metoděje v Chicagu a věčné spásy všech jejích členů. K tomu nechť nám napomáhají všichni naši čeští svatí a světice.

S dceřinou a synovskou láskou
Misijní rada,
členové České Misie
a všichni přátelé z Chicagské oblasti

Ke zlaté svatbě manželům Čevelovým

To our mom and dad

Bea and Lou Čevela

Happy 50th anniversary

November 19, 1960

November 19, 2010

To all our happy memories
Love, hugs, and kisses
Diane and Randy

Cesta ke štěstí

Moji mladí přátelé,

je vlahý den. S kyticí růží v náručí a s velikou nadějí v srdci začínáte společnou pouť životem. Každý, kdo vás dnes potká, bude vám přát slovíčko *štěstí.* Také já vám je přeji, ale chci vám zároveň ukázat, jak k tomu štěstí dojdete. Shrnul bych ty rady do tří bodů: *štěstí si budujte sami, štěstí ať vám pomohou vybudovat rodiče i přátelé* a *o štěstí proste Boha.* Tyto tři věty chtěl bych kratičko rozvést.

Štěstí si budujte sami. Nezní to až příliš hrdě? Vždyť všecko, všecko dává Bůh. Ano, Bůh vám dal mnoho. Dal vám život, dal vám zdraví, dal vám mládí. Máte své povolání. Ale štěstí vám nespadne do klína jako zralý plod. Štěstí vám nevyjde bez námahy jako výhra v loterii. Ty dary, které jste dostali, jsou jako talent, jako hřivna a vy s nimi musíte hospodařit. Už to, že vaše duše jsou stejně naladěny, to není náhoda. Vás nesvedla náhoda. Na vašem oznámení stojí - je to Boží dar, že jsme se potkali, že jsme se spřátelili, že se bereme. Je to Boží dar.

Stojíte teď jako na rozcestí. Tak jako Mojžíš. Ten když přivedl lid ke Svaté zemi, řekl: "Před vámi leží požehnání nebo kletba, štěstí nebo neštěstí, život nebo smrt. Vyberte si!"A to bych chtěl říct vám. Pod vaším jasným čelem se rodí myšlenky. Ve čtení od svatého Pavla jste slyšeli -láska nemyslí jen a jen na sebe. Myslete na toho druhého, jak ho obšťastnit, a vytvoříte štěstí. Máte oči. Když se usmějí, jak je to krásné. Ale mohly by z nich také šlehat blesky. Vyberte si - usmívejte se. Máte ústa. Z úst mohou vycházet slova sladká jako med a hladká jako olej. Ale mohou také vycházet slova pichlavá jako meč a trpká, hořká. Vyberte si - říkejte si krásné věci. Máte ruce. Rukou lze tak měkce pohladit. Rukou je možno klesajícího podepřít. Ale ruka může tvrdě udeřit a klopýtajícího srazit. Vyberte si, co prospěje vašemu štěstí. Máte v prsou srdce. Srdce může být měkké, teplé, živé - a je krásné na takovém srdci spočinout. Ale někdo může mít srdce studené, tvrdé, mrtvé - a žít s takovým člověkem by bylo trápení. Vidíte, kolik talentů vám Pán Bůh dal, a když s nimi dobře budete hospodařit, vytvoříte si část štěstí sami.

Za druhé - *ať vám štěstí pomohou vytvořit vaši domácí, vaši přátelé.* Rodiče už do vás mnoho investovali. Mnoho času, peněz a práce. A tím, když se teď osamostatníte, láska vašich nejdražších nepřestává. Oni vám budou chtít z cesty odmést kdejaký kamínek,nebo trn. Budou vám pomáhat vaše hnízdečko pěkně teple vystlat. Važte si rodičů a važte si svých přátel. A chci věřit, že ti, kteří vás dnes doprovodí na svatební hostinu, přijdou stejně ochotně za vámi, až budete něco budovat svépomocí, že přijdou taky na brigádu. V to chci doufat.

Konečně jsem řekl - *štěstí si vyproste od Boha.* Jste na všecko dva. A může se vám stát, že půjdete někdy cestou tak, jako ti dva Kristovi učedníci o velkonocích. Hlavy měli skleslé, oči vpadlé, nohy se pod nimi podlamovaly a srdce jim zhaslo. Zhroutily se všecky jejich naděje. K těm dvěma smutným poutníkům se přidal Kristus a začal k nim hovořit. A jim se srdce rozehřívalo a když už chtěl od nich odejít, volali k němu: "Pane, zůstaň s námi."

Zůstal... Kristus, který provázel smutné učedníky do Emauz, ať je vaším průvodcem. A kdyby se i ve vaší rodině strhla bouře, potkalo vás tvrdé, kruté utrpení, kdyby se vám zdálo, že jste úplně opuštěni a sami a kdybyste se ptali - Kriste Pane, kdepak jsi byl v té těžké naší době? - on vám odpoví totéž, co řekl svaté Kateřině Sienské: "Kde jsem byl při tvém utrpení? Ve tvém srdci..." Kde bude Ježíš, až budete trpět vy? Ve vaší rodině. Vždyť on vás svedl dohromady, on vám dnes žehná, on vás bude provázet.

A roky budou běžet a jednou přijde rok jubilejní, jestliže padesátce se říká jubileum. Tehdy se zeptá žena svého muže: "Odkvetly nám fialky, kvete nám už vřes, kolikpak to roků jsme spolu už dnes?" A muž, už taky dědeček, pradědeček, se k ní otočí a řekne: "Neptej se, neptej, tak jako v mládí, padesát roků už máme se rádi."

Jak to oslavíte? To už neponesete kouzelné růžové růže - dají vám do náruče růže zlaté. To už nepůjdou s vámi vaši rodiče - budou vás doprovázet děti, vnoučata, pravnoučata, dlouhá řada až k bráně.

A jestliže tomu knězi, který tu tehdy bude stát, řeknete, že to bylo krásných padesát let, tak já tam v nebi budu se radovat, že jsem vás mohl sezdat, a budu vám vyprošovat ještě aspoň dalších deset let ke svatbě diamantové.

Svatební promluva ze sbírky
Hořící srdce od P. Aloise Pekárka

Kněz Jan Bula (1920 - 1952) - mučedník víry

Jan Bula se narodil 24. června 1920 Marii a Antonínu Bulovým v Lukově u Moravských Budějovic. Ještě téhož dne byl pokřtěn ve farním kostele sv. Jana Křtitele, kde se právě slavilo zasvěcení kostela tomuto mučedníkovi. Jan Křtitel se také stal křestním patronem malého Jana.

Navzdory skromným poměrům mu rodiče umožnili, aby po skončení obecné školy nastoupil v roce 1931 na gymnázium v Moravských Budějovicích. V červnu 1939 úspěšně složil maturitu a vstoupil do kněžského alumnátu (semináře) v Brně. Kvůli válečným událostem museli mnozí bohoslovci přerušit svá studia a nastoupit nuceně na pracovní nasazení. Také J. Bula byl poslán na začátku roku 1943 jako dělník do keramických závodů ve Vranovské Vsi, odkud se vrátil v květnu 1944, aby pokračoval ve studiu teologie, které v následujícím roce dokončil.

Přišel dlouho očekávaný konec války a 29. července 1945 byl J. Bula olomouckým pomocným biskupem Stanislavem Zelou vysvěcen na kněze. Svoji první mši svatou – primici – sloužil J. Bula v rodném Lukově. V srpnu 1945 byl ustanoven jako kooperátor (kaplan) v Rokytnici nad Rokytnou. Kromě kněžské služby se zde aktivně zapojil do veřejného života. Byl vzdělavatelem Orla, pomáhal při představeních ochotnického divadla a jiných akcích pořádaných touto katolickou tělovýchovnou organizací. A pokud mu to čas umožňoval, vyrážel do okolí a maloval. Pro svou veselou a dobrosrdečnou povahu byl všeobecně velmi oblíben. Snad největší oblibu si získal mezi místní mládeží a dětmi, jimž se věnoval nejintenzivněji. V červenci 1949 zemřel rokytnický farář Stanislav Lakomý a Jan Bula byl ustanoven administrátorem uprázdněné farnosti. Brzy nato se pustil do opravy rokytnického kostela.

V poválečném období došlo ve společnosti k velkým změnám. Polické naladění prošlo poválečnou radikalizací, přiklonilo se doleva a ve volbách roku 1946 vyhráli komunisté. Přestože to nebylo na první pohled zřejmé, komunisté se připravovali k převzetí moci ve státě. Po vládní krizi došlo v únoru 1948 k převratu, jehož cílem bylo nastolení komunistické diktatury. V této době se začal projevovat tvrdý postoj komunistického režimu vůči katolické církvi. Došlo k omezení a později k zastavení katolického tisku, likvidaci spolků a církevního školství, zabrání církevního majetku a následovala přímá perzekuce duchovních.

Komunisty prováděné kroky směřovaly k vybudování jakési národní církve kontrolované státem a k zasetí nejednoty mezi biskupy, kněze a věřící. K tomu měla vést mimo jiné tzv. Katolická akce (KA) sdružující „pokrokové" katolíky. Ustavující konference státem organizované KA se konala v červnu 1949 v Praze. Bylo vydáno prohlášení s úkolem řešit poměr státu a církve v duchu soužití a spolupráce. Skutečnost však byla jiná: Nejvyšší posvátná kongregace Sv. Officia odsoudila tuto tzv. Katolickou akci jako hnutí rozkolné. Komunističtí funkcionáři se však snažili získat pod manifest KA podpisy co největšího množství kněží. Proto přišli také na faru v Rokytnici. Kaplan Bula ani farář Lakomý nesouhlasili bez výhrad s prohlášením KA, ale přáli si, aby došlo k dohodě mezi státem a církví. Pod touto záminkou byly získány jejich podpisy. Po zjištění skutečného stavu věci své podpisy ihned odvolali.

Biskupové v Československu se pokusili informovat věřící o aktuální situaci církve ve státě pomocí pastýřských listů. V neděli 19. června 1949 byl čten z kazatelen *Oběžník katolickému duchovenstvu a věřícímu lidu*, týden nato *Hlas biskupů a ordinářů věřícím v hodině velké zkoušky*. Ráno 19.června byl J. Bula navštíven komunistickými funkcionáři a strážmistrem Sboru národní bezpečnosti (policie), kteří jej vyzvali, aby pastýřský list nečetl. Dvě třetiny všech kněží se tehdy zalekli případného postihu ze strany státu a pastýřský list nepřečetli. Jan Bula jej četl a navíc připojil komentář, ve kterém vysvětlil i okolnosti získávání podpisů pod KA. Na závěr vyzval farníky k věrnosti Kristu a církvi. Za tato slova a čtení *Oběžníku* byl postižen pokutou a později navíc odsouzen k měsíčnímu nepodmíněnému trestu. Odvolal se, avšak jeho stíhání bylo zastaveno koncem října 1949 milostí prezidenta republiky. Prezidentská milost se týkala všech kněží postižených za čtení *Oběžníku*, ale byla pouze demonstrativním krokem, který měl veřejnost přesvědčit o vstřícnosti režimu vůči církvi. Tak tomu ovšem nebylo, jak prohlásil prezident Gottwald o několik měsíců dříve: *„Je nutné církev neutralizovat a dostat ji do svých rukou tak, aby sloužila režimu."*

Komunistická strana usilovala na počátku 50. let zejména o likvidaci církve a kolektivizaci zemědělství. Obě snahy však narážely na odpor těch obyvatel, kterým byla brána nejen půda a statky, ale i víra. Na jihovýchodním okraji Českomoravské vrchoviny začali proti etablujícímu se režimu vystupovat lidé, kteří se účastnili již protinacistického odboje za 2. světové války. Také v okresech Třebíč a Moravské Budějovice vznikly odbojové skupiny, které se však již v roce 1950 dostaly pod kontrolu komunistické tajné policie – Státní bezpečnosti (StB).

Na počátku roku 1951 se na Třebíčsku objevil Ladislav Malý, který v roce 1949 za nevyjasněných okolností zmizel z Československa do Rakouska. Tam se hlásil do americké zpravodajské služby Counter-intelligence Corps (CIC) a dostal úkol být ve styku s uprchlíky z ČSR. Přitom však zpronevěřil svěřené peníze a odešel zpět do Československa. Dodnes není spolehlivě zjištěno, kým opravdu L. Malý byl – zda se jednalo o dobrodruha či provokatéra – vědomého spolupracovníka StB. Zřejmé však je, že nebyl kapitánem CIC, jak o sobě prohlašoval, a že ho tato zpravodajská služba žádnými úkoly na Třebíčsku nepověřila. Mnohé činy Ladislava Malého však byly přinejmenším nepřímo řízeny StB.

Večer 25. února 1951 navštívil Malý svého bývalého spolužáka Bulu na faře v Rokytnici. Pověděl mu několik smyšlenek o své práci a požádal o nocleh. Druhý den mu sdělil další lež, kterou si na určitou dobu získal jeho důvěru. Vyprávěl totiž historku o únosu pražského arcibiskupa Josefa Berana, kterého prý osvobodil se svými spolupracovníky z internace (věrohodnost této zprávy posiloval rozhlas informující o převozu internovaného arcibiskupa). Přáním arcibiskupa Berana prý bylo, aby ho před další cestou vyzpovídal spolehlivý kněz. Tuto prosbu nemohl J. Bula odmítnout a dohodnul se s L. Malým na návštěvě arcibiskupa.

Během března a dubna navštívil „kapitán" Malý faru v Rokytnici ještě několikrát. Když byla plánovaná návštěva arcibiskupa stále odkládána, Bula pochopil, že se jedná o Malého výmysl. Mezitím ovšem L. Malý pronikl mezi místní odpůrce režimu, kompromitoval mnoho lidí svými návštěvami, zasíláním dopisů a začal vybízet k ozbrojeným akcím a sabotážím. S tím J. Bula nesouhlasil a žádal jej, aby odešel a neuváděl další lidi do neštěstí.

Policie sledovala prostor Třebíčska delší dobu. Když došlo k přestřelce při zastrašovací akci iniciované L. Malým v Heralticích, mohla okamžitě zahájit rozsáhlé zatýkání. Tak byl 30. dubna 1951 v Rokytnici zatčen i Jan Bula. Provedená prohlídka fary neprokázala přítomnost žádného usvědčujícího materiálu. Jasně však hovoří zpráva pro vyšetřovací oddělení: *„Již to, že jest mladým knězem vysvěceným až po revoluci 1945, jest pro nás dostačujícím důkazem, že se v něm skrývá zarytý odpůrce lid. dem. zřízení. V daném případě, je-li nějaké podezření na jmenovaného z protistátních činů, využijme této příležitosti a zbavme jednoho parazita vlivu na dělnickou třídu, která jej musí živiti."*

Jan Bula během posledních dvou měsíců poznal charakter Malého, přesto byl na počátku vyšetřování rozhodnut neprozradit jej. Jasně si totiž uvědomoval, že „kapitán" kompromitoval příliš mnoho lidí. Okamžitě byly zahájeny výslechy a za použití dnes známých metod fyzického a psychického týrání příslušníci StB dosáhli toho, že druhý protokol již obsahuje jméno L. Malého. Jan Bula vypovídal nejen o činnosti tohoto muže, ale i o tom, jak se mu snažil v jeho počínání bránit. StB však začala tvořit scénář událostí, který obsahoval fakta, polopravdy i vyložené lži. Na začátku června byl vypracován otázkový protokol J. Buly, který již obsahoval pramálo z toho, co se skutečně událo. Měl totiž sloužit k tomu, aby se obviněný nuceným opakovaným čtením sebeobviňujících vět naučil dobře svoji „roli" pro připravovaný proces.

Scénář se změnil 2. července 1951 nočními událostmi v Babicích. Ladislav Malý tehdy v místní škole zastřelil tři komunistické funkcionáře. Přestože StB v prostoru Třebíčska působila již velmi dlouho před „babickými událostmi" a vytvořila síť svých spolupracovníků, L. Malého nedopadla. Naopak dopustila, aby provedl tento čin, který byl pak náležitě využit. Trojnásobná vražda totiž umožňovala, aby následná soudní líčení nepůsobila tak vykonstruovaně jako jiné politické procesy 50. let.

Bylo nutné rychle označit pachatele teroristického činu a exemplárně potrestat osoby, které o jejich činnosti něco věděly a byly režimu nepohodlné. Ladislav Malý byl zastřelen již 3. července 1951 při zatýkací akci. Ze zatčených osob byla sestavena první šestnáctka obviněných „odbojářů", do níž byl zařazen i J. Bula. O inscenaci prvního soudního jednání proti „odbojářům" jednal politický sekretariát ÚV KSČ v Praze, který rozhodl o tom, kdo bude za pár dní odsouzen k smrti. Kněz Bula, zatčený již na konci dubna, byl nakonec zařazen do druhého „babického procesu". V trestním oznámení stojí: *„Jako hlavní osobu... lze zařadit faráře Jana Bulu, protože tento svým kněžským postavením měl velký vliv nad většinou věřících."* Jeho protistátní činnost měla začít rozšiřováním protikomunistických letáků, pokračovat četbou *Oběžníku* a vyvrcholit tím, že neudal bývalého spolužáka Malého. Nechal jej několikrát přespat na faře, zprostředkoval mu úkryt v okolních hájenkách a neudal jej po přepadu v Heralticích, čímž měl spáchat trestný čin velezrady. Žaloba si naopak vůbec nevšímala údajného únosu arcibiskupa Berana, protože tato historka měla být pouze provokací pro vtažení kněží do hry StB.

Soudní proces proti *skupině Bula a spol.* byl přichystán na 13.–15. listopadu 1951. Poslední den líčení byl vyhlášen rozsudek, o kterém bylo rozhodnuto již před zahájením procesu. Podle něj byl J. Bula odsouzen k trestu smrti, neboť *„zneužil důvěry, jíž jako duchovní požíval mezi věřícími, k zločinné činnosti a náboženského přesvědčení farníků zneužíval k podpoře banditů a vrahů"*.

Odvolací líčení proběhlo se zamítavým výsledkem. Se záporným výsledkem proběhlo rovněž hlasování o doporučení J. Buly k prezidentské milosti. Soudní mašinérie byla ukončena. Jan Bula čekal na vykonání rozsudku smrti. Den před popravou 19. května 1952 mu bylo dovoleno napsat dopisy na rozloučenou příbuzným a blízkým známým. V dopisech z cely smrti se odráží jeho vyrovnanost: *„Pán Bůh vyměřil mi krátký život. Ale věřím, že nebyl nadarmo. Těší mne dnes, že jsem mu sloužil a že jsem Jeho služebníkem zůstal až do konce. Odcházím s ním smířen. Těším se na oddech a na shledání se všemi těmi, kteří mne na věčnost předešli. Můj patron neměl delší život než já, a v jeho osudu se mnou tolik společného. Mnoho bylo mých plánů, ale všechny byly podmíněny vůlí Boží."*

V ranních hodinách 20. května 1952 byl Jan Bula na dvoře jihlavské věznice popraven oběšením. Jeho tělo bylo spáleno a urna s popelem uložena na neznámém místě, zřejmě však v urnovém háji na Ústředním hřbitově v Brně.

Přes všechnu snahu komunistické propagandy si někteří lidé uvědomovali, že se Jan Bula neprovinil a byl popraven především proto, že byl kněz. K jeho soudní rehabilitaci došlo až v roce 1990 po pádu komunistického režimu. Do té doby nebylo pochopitelně možné zahájit kanonizační řízení. Soukromými osobami však byl považován za mučedníka víry. Iniciativa pro jeho kanonizační řízení pak vzešla přímo z Biskupství brněnského. V brněnské diecézi byly uskutečněny přípravné kroky vedoucí k zahájení šetření a po splnění všech podmínek bylo v roce 2004 započato beatifikační řízení služebníka Božího Jana Buly.

24. července 2010 bylo v Brně uspořádáno slavnostní odpoledne, které připomnělo 90. výročí narození tohoto kněze: uskutečnila se odborná konference, na níž vystoupili duchovní, historici a postulátor kanonizačního řízení, byla zahájena výstava o Janu Bulovi s názvem *Věřím, že můj krátký život nebyl nadarmo*. Zajímavé informace o kanonizačním řízení se můžete dozvědět na stránkách: www.kanonizace.biskupstvi.cz.

Jan Růžička, Brno

MLADÝM

Příběh mladého Dominika Juroše

3.srpna 2010 se stala v Medžugorji zvláštní událost. Mladý šestnáctiletý slovenský chlapec Dominik Juroš, který pochází z katolické rodiny z vesnice Hran, přijel letos v létě na Festival Mládeže s ostatními mladými lidmi z jejich oblasti. Během předcházejících měsíců Dominik procházel obdobím vnitřního odporu především proti víře. Nechtěl už ministrovat při mši svaté a také se odmítal modlit s rodiči.

Ačkoliv se tato skupina přihlásila na pouť, neměli ve skutečnosti o Festival Mladých ani o Pána Boha zájem. Chovali se spíše jako turisté na prázdninách.

3.srpna bylo v Medžugorji hrozné horko, a tak se skupinka se svým průvodcem Jankem rozhodla jít si zaplavat k vodopádům v Kravici, místo aby se účastnili programu Festivalu. Dominik skočil do ledové vody a potopil se asi 10 stop hluboko. Několikrát se mu podařilo vyplavat, ale nikdo nepozoroval, že se topí. Všichni kolem mysleli, že to hraje. Když jej však po deseti minutách Janko neviděl, začal mít strach. Plaval tedy na místo, kde Dominika posledně spatřil.

S pomocí několika lidí nakonec vytáhl Dominika z vody ven. Jeho srdce už ale netlouklo. Trvalo to 15 až 20 minut než díky dýchání z plic do plic a masáži srdce se znovu rozběhlo. Při převozu do Mostarské nemocnice se však opět zastavilo. Jeho plíce vůbec nepracovaly. V nemocnici Dominika uvedli do umělého spánku a činnost jeho životních orgánů nahradily přístroje. Lékaři vyrozuměli jeho rodiče a ti se hned druhý den vydali ze Slovenska do Mostaru.

Když se mladí lidé na Festivalu dozvěděli co se stalo, všichni se začali za Dominika vroucně modlit a tento překrásný řetěz lásky trval nepřetržitě den a noc! Každý z nich šel k svaté zpovědi a zúčastnili se s velkou zbožností mše svaté.

5.srpna, obklopen svojí rodinou a provázen tolika modlitbami, projevil Dominik naprosto nečekaně známky života. Ačkoliv byl v bezvědomí, zmáčknul matčinu ruku a z očí mu vytryskly slzy. K plnému vědomí přišel 7.srpna a jeho orgány začaly normálně pracovat. Jeho první reakce byla, že se rozplakal a začal prosit svoje rodiče, aby mu odpustili. Uchopil ruku své matky a požádal ji, aby se sním modlila a modlila hodně. Chtěl vyznat svoje hříchy, a tak k němu zavolali kněze. Potom byl převezen do nemocnice na Slovensku, kde začal volně chodit a mluvit. Po čtyřech týdnech mohl začít chodit do školy. Jeho slovenský lékař říká, že Dominikovo uzdravení je vzhledem k tomu, co prodělal, naprosto nepochopitelné.

Dominik potom některé svoje zážitky vyprávěl. Například si vzpomíná, že ačkoliv byl tehdy v bezvědomí při vytažení z vody, viděl svoje rodiče na Slovensku, jak sedí kolem televize a věděl, co dělají a kam jdou. 8.srpna podle přítomných lidí a jeho vlastních slov, byl velice přecitlivělý, pociťoval velké vnitřní boje a byl neobyčejně vnímavý.

Dále Dominik říká, že když byl mezi životem a smrtí, viděl „temné postavy" přítomné v nemocnici, které ho ohrožovaly. Některé stály ve dveřích, jiné dělaly zmatek v pokoji a obviňovaly ho. Tyto postavy se stále snažily zabránit jeho matce, aby se modlila vedle jeho postele. Dominikův obličej se rozzářil, když pocítil přítomnost osoby plné světla, pokoje a radosti, která jak on myslí, byla Požehnaná Matka. Když někdo přišel do pokoje a přinesl vodu, poznal, že je to svěcená voda a pomyslel si „O svěcená voda! Ta mi nyní pomůže!" Dále říkal, že cítil modlitby jeho rodiny jako smírné, pozitivní, velice pomáhající a plné života.

Dominik také mohl nahlédnout do očistce. Viděl tam dva mladé lidi ze sousedního města, jak trpí. Viděl, jak zahynuli v autonehodě v hořícím autě. Viděl anděly, překrásná stvoření oblečená v bílém s krásnými obličeji. Říkal, že viděl Pána Ježíše z očí do očí a že má nejkrásnější modré oči. Když se jeho rodina modlila Růženec Božího Milosrdenství vedle jeho postele, otázal se jich: „Cítíte tu nádhernou vůni?" „Jakou vůni?" zeptala se jeho matka. „Ježíšovy krve! Ta má nádhernou vůni!" odpověděl.

Je mnoho detailů, které nemůžeme uvést, je však důležité poznamenat, že Dominikova matka jej zasvětila při jeho početí Panně Marii.

Dominik často opakoval, že máme mít rádi jeden druhého a odpouštět jeden druhému, že láska je nejdůležitější věc v životě. Naléhavě žádal členy své rodiny, aby jednali jeden s druhým s mnohem větší láskou, dokonce i v malých věcech. Aby se snažili vždy odpustit a nemít žádné nepřátele. Když Dominik vzpomínal, jak krásné je nebe, které velmi krátce okusil, litoval, že mu lékařský tým zachránil život!

Víme, že mozek, pokud nedostává kyslík, může být již po několika minutách vážně poškozen a jeho buňky začnou rychle odumírat. Dominik byl pod vodou dlouhou dobu. Lékaři žasnou nad jeho zachráněním. Jedině Bůh ví, zdali to byl zázrak. To však není důležité! Co je opravdu krásného na tomto případu je, že se stal když se 40.000 mladých lidí na Festivalu v Medžugorji modlilo. Pán použil tohoto chlapce skrze jeho tragedii, aby dostal všechny jeho kamarády přítomné v Medžugorji a ostatní na Slovensku na kolena. Všichni se rozhodli jít ke zpovědi a obrátit svá srdce k Bohu. Navíc některým z těchto mladých, kteří dávali ve svém životě pozemské věci na první místo a mysleli, že to jde bez Boha, Dominikova zkušenost ukázala jiný svět a jiné hodnoty a připomněla jim nejdůležitější přikázání Pána Ježíše: „Milujte se navzájem, jako já jsem miloval vás!"

Dominik si nepamatuje všechno, ale účinek milosti je v jeho životě očividný. Změnil se v mladého muže, který se dnes zbožně modlí, vroucně prožívá svoji víru a radostně se spojuje se svými rodiči a rodinou v modlitbě. Ukazuje velikou úctu ke Kříži Pána Ježíše a k Panně Marii. Všichni jeho přátelé jsou vděční za to, co Milosrdenství Boží pro něho udělalo. Dokonce jeho dědeček, dřívější zatvrzelý odpůrce Medžugorje, tam chce nyní jít na pouť.

Sister Emmanuel - Children of Medjugorje Sept.12.2010
Podle ministryValues.com přeložil František Klaban, Kanada

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Výslechy a převýchova v kriminále (4)

Asi po šesti týdnech samovazby jsem poprvé opustil svou celu. S ručníkem přes hlavu, abych nemohl nic pozorovat, jsem byl veden mezi dvěma strážci dlouhou chodbou a pak po schodech, ani nevím do kterého poschodí, až jsem se ocitl ve vyšetřovací místnosti. Zde mně sundali ručník z hlavy a bylo mi nařízeno, abych nahlásil svoje vězeňské číslo. Za stolem seděl můj vyšetřovatel. Muž blízký čtyřicítce, jehož skoro asketická tvář nažloutlou barvou prozrazovala žlučníkové potíže a za brýlemi na mě zpytavě vyhlížely dvě zbytečně krásné modré oči a všechno korunoval na pěšinku upravený účes. Ostrým hlasem mě vyzval, abych oznámil moje jméno, které se ozvalo poprvé ve věznici a pak mi nařídil, abych kdykoli někdo vstoupí do vyšetřovací kanceláře, se okamžitě postavil do rohu, aby nebylo možné vidět můj obličej. Potom mi dovolil, abych se posadil a jízlivě začal: „Tak nyní jako opravdový salesián mi začněte tvrdošíjně odporovat, místo abyste mi pravdivě odpověděl na moje otázky." A já jsem k jeho překvapení pohotově spustil: :Pane vyšetřovateli, nejsem si vědom ničeho, na co bych vám nemohl pravdivě odpovědět." „A tak mi povězte, jaké byly vaše styky s Mons. Františkem Cinkem, prorektorem Palackého university, kterého jste v Olomouci navštěvoval a kterého jste dokonce doprovázel na přerovské nádraží, když odjížděl na vatikánskou nunciaturu do Prahy. Nejednalo se tam o udělení určitých fakult, které jste pak užíval zvláště poslední dva roky?" „Mons. František Cinek, který je osobním přítelem ministra školství Zdeňka Nejedlého, neboť byl vězněn s jeho manželkou a synem v německém koncentračním táboře a přinesl mu od nich dopis, mi žádné fakulty nevyjednal, ani neudělil. Mons. Cinek se zajímal o život zakladatele slaesiánů sv. Jana Boska a já jsem v té době složil básnický cyklus o jeho životě a Mons. Cinek dokonce některé pasáže z tohoto cyklu citoval ve svých promluvách. Tento velký zájem Mons. Cinka jistě vzbudil pozornost salesiánského kněze Otce Aloise Zmrzlíka, který byl sekretářem na papežské pražské nunciatuře, kde se rozhodovalo o volbě nového olomouckého arcibiskupa. A tehdy, když jsem doprovázel Mons. Cinka z Přestavlk na přerovské nádraží, tak jsem byl přesvědčen, tak jako on, že se vrátí jako arcibiskup. Ale na nunciatuře mu bylo sděleno, že v ostravském tisku se již objevila Cinkova fotografie s insigniemi arcibiskupa a tím podle církevního zákona je jeho volba anulována. Jestliže si myslíte, že jsem u PTP rozdával svaté přijímání, pak to nebyla fakulta, kterou by mi měl podle vašeho názoru Mons. Cinek udělit. Jedná se zde o tak zvané mexické fakulty, které se automaticky aplikují, když je církev pronásledována, tak jako to bylo v Mexiku za pronásledování církve." V duchu jsem si myslel, mluv co nejvíce, aby se přesvědčil, že jsem otevřený a nic neskrývám a při tom dávej pozor, abys neprozradil nic důležitého.

„Jak jste se dostal k salesiánům?" – Zde jsem měl příležitost, abych se distancoval od rodiny, aby pak později nebyla moje navázanost na rodiče použita k mému vydírání. – „Jako dvanáctiletého mě rodiče dali do salesiánského ústavu, kde jsem se cítil jako v sirotčinci. Za celých pět roků jsem se dostal domů na sedm týdnů o letních prázdninách a potom již jen na pohřeb své sestry, takže jsem pomalu, ale jistě navázanost na rodiče a celou rodinu ztratil. Mojí rodinou se stali salesiáni." A nyní jsem podrobně vylíčil, jak mě okouzlil život zakladatele sv. Jana Boska, jeho působení mezi chudou a opuštěnou mládeží a misijní činnost v zemích třetího světa. Vyšetřovatel všechno pozorně poslouchal a občas si udělal poznámku. Měl jsem dojem, že rozhovor byl přenášen do jiné místnosti, neboť jsem byl několikrát přerušen a uslyšel jsem zvuk přepínače. Popsal jsem podrobně moji přípravu na řeholní život a zde jsem poznal, že mu byla prozrazena identita salesiánských představených a dokonce věděl o našem spojení se salesiánským střediskem v Turině v Itálii, což mě úplně šokovalo. Věděl, že všichni mladí salesiáni měli jen časné řeholní sliby do vojenské služby, takže během vojenské služby nebyli vázáni slibem chudoby, čistoty a poslušnosti. Když jsem ve svém vyprávění přišel k roku 1947, kdy jsem skončil gymnaziální studia a scholastickou filosofii a požádal představené, aby mě poslali do Indie, abych tam mohl pokračovat ve studiích a pak tam působit jako misionář. Zde mě vyšetřovatel přerušil otázkou: „Proč jste tedy neodjel? Vždyť tehdy byly hranice otevřené." Vysvětlil jsem, že představení byli přesvědčeni, že mám neobyčejné schopnosti v ovládání českého jazyka, jak se ostatně ukázalo při maturitní písemné práci na gymnáziu ve Strážnici, ve které jsem rozebral báseň Jiřího Wolkera: Žně, která překvapila celý profesorský sbor. Pak také chtěli, abych učil na gymnáziu salesiánského studentátu v Přestavlkách, kde v důsledku změněné politické situace byly směrnice pro českou a francouzskou literaturu, dějepis a politické vědy usměrňovány Ministerstvem školství, které nám zasílalo každý měsíc potřebný materiál. Zde vyšetřovatel přiznal, že z té doby má o mně pozitivní posouzení od státních dozorců, kteří na mé vyučování dohlíželi a vyslovili dokonce pochvalu o mém poměru k ruské klasické literatuře a znalosti v politických vědách. Také jsem poznal, že u mých rodičů byla udělána důkladná prohlídka. A našli tam spoustu knížek k jejich překvapení ne náboženských, ale většinou z české a ruské klasické literatury. Když jsme v letech 1949 a 1950 čekali, že náš ústav v Přestavlkách mohou každou chvíli komunisté zavřít, tak jsem v té době nejcennější knížky

z naší rozsáhlé knihovny odvážel nepozorovaně do zemědělské usedlosti mých rodičů, vzdálené 25 km od Přestavlk, kde naše knihovna vznikla z odkazů českých kněží, kteří darovali celé své knihovny salesiánskému gymnáziu. Rovněž byla učiněna důkladná prohlídka mé korespondence a mých písemností zanechaných v Přestavlkách a v mé skříňce u vojenské postele v Přerově. Zde se vyšetřovatel zastavil nad oslovením v jednom dopisu připraveném k odeslání: „Carissime Josefe, ...“ Vyšetřovatel zde měl podtrženo Carissime, kde četl c jako české c a ne jako k v latině a vyšlo z toho, že oslovuji někoho jako „caristu“ a že je to snad člen nějakého tajného carského spolku. Vysvětlil jsem, že je to latinský výraz, kde se čte c jako k a znamená „Nejmilejší“ a užívá se běžně v latinské literatuře. V mých písemnostech byla pro ně také zajímavá báseň, kterou jsem složil po smrti prezidenta Edwarda Beneše a jejíž autor byl tehdy neznámý a byla dokonce spojována se jménem Jaroslava Seiferta. Nejvíce vyšetřovatele zajímal závěr: „My všichni pevně věříme a jsme jednotni v té víře, žes jenom odešel probudit blanické rytíře!“ – „vysvětlete, co jste tím myslel?“ Zde jsem navázal na staročeskou svatováclavskou legendu, že svatý Václav čeká se svým vojskem v hluboké jeskyni Blaníku, aby v té nejtěžší době vyrazil zachránit českou zem. A v době smrti prezidenta Beneše vojenské síly západních mocností na čele s U.S.A. hrozily napadnout českou zem a my jsme věřili, že svatý Václav nás zachrání před takovou pohromou. Jak bych to mohl myslet jinak?“ „Máte pravdu, to ani nejde jinak vysvětlit,“ odvětil vyšetřovatel.

Moje vyšetřování již trvalo několik hodin a můj protějšek jevil únavu, kterou se snažil zahnat upíjením mléka z lahve, kterou měl na stole. Já jsem naopak cítil v sobě neobyčejnou energii, vzniklou myšlenkou, že zde je v sázce můj život. Zlom ve vyšetřování nastal, když jsem na otázku, proč jsem se učil italsky, není to snad proto, abych mohl komunikovat s úhlavním nepřítelem českého národa s Vatikánem? – odpověděl: „Ano doufal jsem již jako mladý student, že se jednou dostanu do Vatikánu, hlavně do jeho úžasných knihoven, abych se tam dozvěděl pravdu o tisíciletém poměru Vatikánu k českému národu.“ Můj vyšetřovatel najednou oživl, povstal a upřeně se zadíval do mých očí a vyslovil otázku: „A vy jste se vzdal této naděje? Uvidíme, co se v této věci dá udělat.“ A nechal mě odvést do mé vězeňské cely.

Druhý den mě čekalo překvapení. Byla mi doručena knížka: „Mezinárodní spiknutí“ od Sayer – Kahn, dvou židovských autorů, kteří byli před druhou světovou válkou členy Britské výzvědné služby, jež byla tehdy světovou špičkou v tomto oboru. Jak jsem později zjistil, tato knížka nebyla dostupná veřejnosti, ale byla vyhrazena jen pro „zasvěcené“ osoby. Přímo jsem ji hltal a určité části jsem přečetl několikrát, neboť některé údaje byly opravdu překvapující. Vedoucí ruské emigrace ve Švýcarsku za carského režimu byl Plechanov. Lenin se tam seznámil s knězem františkánem maďarského původu, který mu objasnil organizační strukturu katolické církve, kterou zamýšlel zavést ve své organizaci. Lenin se stal ve Švýcarsku agentem Anglie a U.S.A. Tyto mocnosti slíbily Leninovi podporu k opanování evropského Ruska. Spojené státy Americké měly ovládnout Sibiř a Anglie olejové zdroje na Kavkazu a přilehlých východních oblastech.

Říjnová bolševická revoluce v Petrohradu, kdy byla svržena carská vláda, byla provedena pod vedením žida Bronsteina Lva Trockyho, jenž připlul z Ameriky s židovskými dobrovolníky z newyorského Brooklynu a 30,000 dolarů (na tehdejší dobu pozoruhodná suma). Ze 450 komisařů revolučního Ruska bylo přes 400 židovských komisařů z Brooklynu. Do Ruska bylo dopraveno také 10 tisíc amerických vojáků, kteří se aktivně neúčastnili bojů, ale stáli na straně povstalců. Jedinou opravdovou dělnickou silou bylo několik tisíc dělníků z moskevských Putilovských závodů. Ostatní byli z carské armády a venkovských mužíků. Admirál černomořské flotily generál Kolčak zorganizoval oddíly vojáků a námořníků, kteří zůstali věrni carovi, do Bílé armády a připojil se k českým legiím, které ho však vydaly na pokyn vedení komunistům. Kolčak před svým zastřelením zvolal: „Češi sobaki!“ (Čeští psi!) České vedení také vyzvalo české legionáře, aby odevzdali zbraně komunistům, ale proti tomu se většina legionářů vzbouřila a probojovala se Sibiří do Vladivostoku. V té knize nebylo identifikováno vedení české odboje, ale jak víme, nebyl to nikdo jiný než T. G. Masaryk. Zde odbočuji: Před 8 roky student Andrej Diviš, jehož český otec a slovenská matka byli profesoři na Ohio State University, připravoval disertační práci na doktorát politických věd na chicagské Northwestern Universitě o československém říjnu 1918. K tomu účelu měl k dispozici bohatě zásobenou univerzitní knihovnu a já jsem měl možnost na jeho počítači zjistit zajímavé údaje. Mezi jinými mě velice překvapila kopie dopisu T.G. Masaryka, který poslal americkému presidentovi Wilsonovi v době ruské revoluce z Moskvy. V dopisu informuje presidenta Wilsona, že se setkal s Leninem a že je to schopný člověk a že jeho vláda bude jistě lepší než vláda carská.

V knize jsem se dále dočetl, že k velkému překvapení západních mocností se do čela bolševické revoluce dostal Josef Džugašvili Visarionovič Stalin, komisař, jenž měl na starosti málo důležitý resort národností. Zákulisními pletichami se mu podařilo převzít vůdčí postavení hlavně tím, že ovládl dřívější tajnou carskou policii Čeku a do jejího čela postavil brutálního generála Jagodu. Ten se postaral, aby atentát na Vladimíra Uljanova Lenina byl opravdu smrtelný a Stalin připravil o život otrávením jedem vlivného starostu Petrohradu – Leningradu soudruha Kirova. Opravdového vítěze říjnové revoluce Lva Trockého nechal Stalin bojovat proti polské armádě generála Pilsudského, aby ho pak obvinil z neschopnosti a uvěznil. Židovské komisaře, které podezříval, že udržují kontakty se zahraničím a mohli by pokračovat se splněním Leninových příslibů ohledně Sibiře a Kavkazu, nahradil soudruhy z kavkazských gubernií. Jeho pravou rukou se stal velmi schopný žid Lazar Kaganovič, bratr jeho životní družky Alelujevy. (Později jsem zjistil, že Lazar Kaganovič vybudoval moskevskou podzemní dráhu a na začátku druhé světové války zorganizoval přemístění

ruského zbrojního průmyslu za Ural a tím zachránil Rusko.) Alelujeva porodila Stalinovi dva syny a dceru Světlanu, která se dostala přes Indii do USA, kde byla přijata do katolické církve. Alelujeva spáchala sebevraždu, když zjistila, že Stalin chce pro židy založit u Vladivostoku republiku Birobidžao, aby je tam měl pod přísnou kontrolou. Lva Trockého poslal Stalin do vyhnanství. Československá vláda mu nabídla pohostinství, ale když jeden československý legionář pohrozil, že se na protest upálí na Svatováclavském náměstí v Praze, tak se zalekla a pozvání odvolala. Trocky totiž za bolševické revoluce vydal rozkaz, aby každý československý legionář, který neodevzdal zbraň bolševikům, byl zastřelen. Pod vedením akademického malíře Davida Siqueirose přepadla 24.května 1940 skupina s více než dvaceti muži ozbrojeným strojními puškami vilu Lva Trocého v Mexico City. Ačkoliv do Trockého ložnice proniklo více než sto střel, zůstal Trocki nezraněn. Ale NKDV se nevzdala. Dne 20.srpna 1940 agent NKDV Ramon Mercader, kterého Trocki najal jako svého osobního strážce, roztříštil hákem lebku Trockého. Koncem roku 1947 převzal Mercader za svůj čin Řád Sovětského Svazu se zlatou hvězdou.

Přesně za deset dní mi byla ve vězení kniha Mezinárodní spiknutí vyměněna za román od amerického komunistického spisovatele Hayna: Křižáci, který popisoval americkou okupační armádu, jak demoralizovala svým zvrhlým chováním německý národ. Zhrozil jsem se tohoto ukradeného názvu „Křižáci", který mi připomněl klasická díla stejného názvu od Henryka Sienkiewicze, kde popisuje německé křižáky a polskou spisovatelku Kosakovou, která mistrně zachycuje středověké křižácké výpravy do Svaté země. Při tom jsem porovnával, jak při osvobození Československa řádily v naší zemi zdivočelé hordy rudoarmějců.

Po dalším týdnu následovala kniha od anglického cantenburského děkana: Jedna šestina světa, kde popisuje zážitky ze svého zájezdu do Sovětského svazu. Líčí zde život v tomto komunistickém ráji, jak mu jej dovedli šikovně představit ruští „Potěmkinové". Tak jako šarlatán hrabě Potěmkin dokázal kulisovými vesnicemi oklamat carevnu Kateřinu, která věřila, že vidí dobře vybudované ruské vesnice, tak také soudruzi byli schopni nasadit brýle mámení sympatizátorům ze západu. V knize je popisována také návštěva presidentovy manželky Eleonory Rooseveltové, která přijela do Moskvy, aby jí zde Stalin udělil, tak jako cantenburskému děkanovi, Medaili míru. Paní Eleonora navštívila pověstnou moskevskou věznici Ljublanku. Byla přivedena do cely, kde před obrazem Madony klečel vězeň. Přes tlumočníka se zeptala vězně, proč je ve vězení a on jí odpověděl, že za války spolupracoval s Němci a zapříčinil smrt mnoha spoluobčanů, ale sovětská vláda mu dává možnost, aby odpykal své zločiny a že v modlitbě našel nový život. V další cele jí vězeň vyprávěl, jak zpronevěřil velké peněžní úspory svých spoluobčanů a nyní odpykává svůj spravedlivý trest, že využívá svého uměleckého nadání a maluje obrazy, které se pak prodávají a tak získává peníze, aby mohl nahradit způsobené škody. A podobná překvapení čekala paní Eleonoru v dalších pěti vězeňských celách, že nakonec prohlásila, že by si americké věznice měly vzít příklad ze sovětských věznic a snažit se vychovávat z trestanců slušné a užitečné členy společnosti. Tehdy jsem si také vzpomněl, jak nejslavnější americký protestantský kazatel a pastor Bill Graham po svém zájezdu do Sovětského svazu se vyjádřil: „Při své návštěvě Sovětského svazu jsem nikde nenašel důkaz, že by tam byli pronásledováni křesťané, jak zde v Americe tvrdí mnozí církevní představitelé."

Vrcholem ideologického vymývání mého mozku byla kniha básniček, které složil ke Stalinovým padesátým narozeninám přední sovětský spisovatel Majakovský, který je pokládán za jednoho ze zakladatelů socialistického realismu. Některé z básní byly snadné k zapamatování a litoval jsem, že tak velkého talentu bylo užito k oslavě jednoho z největších zločinců lidských dějin.

V té době jsem si uvědomil, že by bylo bezvýznamné diskutovat s mým vyšetřovatelem negativně o přečteném materiálu, ale naopak nasadit masku přetvářky a aniž bych kompromitoval základní pravdy své víry, ukázat nepříteli možnost spolupráce, abych pak mohl později ještě více poškodit ďábelský komunismus, když zahraji úlohu tak zvaného dvojího agenta, který by otevřel oči především církevním představeným, že se do jejich řad vetřeli komunističtí agenti, kteří pracují pomalu, ale jistě, aby se dostali do vlivných míst a tak se snažili zničit církev zevnitř.

(Pokračování příště.)

Listy padající ze starého stromu života sbírá
Karel J. Chrobák

Czech voice of Cleveland
WHKW 1220-AM
Sundays: 3.03 - 5.00 p.m.
Host: Joe Kocab
Listen on the Internet:
www.whkwradio.com (Eastern time)

Jerry Jirák
Vás zve k poslechu hudby
z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 a.m.
a na Internetu www.wcev1450.com
a stiskněte tlačítko SURFERS NETWORK

Konečná stanice: Lagos (2)

Drahá Mamino,

tak se mi zase jednou podařil pěkný kousek. Skoro jsem se při něm přiotrávila. Já vím, neměla bych se ti o tom ani zmiňovat, ale víš, že se Ti se vším svěřím, i když na to nejsem tentokrát vůbec pyšná.

To jsem se nedávno v noci probudila a něco mě škrábalo na těle. Pomalu jsem otevřela oči- a teď si představ můj horor. Po nohou mi lezli švábi! Ne takoví ti malí brouci, jako jsme vídali na Floridě, ale odporná, šedozelená zvířata, jaká jsem ještě nikdy neviděla. Vyskočila jsem z postele a začala jsem hlasitě křičet, ano, křičet, jako pominutá, ale nikdo mě neslyšel. Anebo si řekli, že jich se to netýká. Víš, jak to někdy bývá mezi lidmi. Běžela jsem ven na chodbu, švábi přede mnou, asi se mě báli víc, než já jich. Nikdo nepřišel, jenom já stále křičela, jako pominutá, už jsem myslela, že mi to srdce utrhne. Konečně jsem na chodbě našla nějaké plechovky. Nevím, co v nich bylo, ale všechny jsem je vylila na podlahu a pak ještě i na zeď, abych se té havěti zbavila. Jenomže, já jsem při tom zavřela dveře a všechny ty výpary byly tak silné, že jsem se z nich skoro otrávila. Dva dny jsem pak zvracela a bolela mě hlava. To už nikdy v životě neudělám. Stejně jsem se té havěti nezbavila. Každý den je po troškách vyhazuji na ulici a čekám, kdy už se všeho zbavím. Ale okna a dveře už nezavírám a na obličej si vážu šátek.

P.S. Alespoň se mi podařilo ucpat všechny otvory ve zdech.

P.P.S. Někdo mi poradil, abych na podlahu vylila několik lahví piva, že prý se opijou a umřou. Myslíš, že to mám zkusit?

Tvá Camille

Drahá Mamino,

dnes za mnou přisel Mr. „Mo". Ve skutečnosti se jmenuje Mohamed, jako další řada zdejších mužů, ale všichni ho oslovují Mister Mo. Má prý ještě několik dalších jmen, snad po otci, ale nepoužívá je. Jak jsem slyšela, Mr. Mo je v Lagosu velkou šarží, která všechno vede a rozhoduje. Něco jako u nás starosta. Je vysoký, má hodně tmavý obličej, na dálku není možné ho rozeznat od druhých mužů. Působí dojmem velmi vzdělaného muže. Hovoří krásnou Britskou angličtinou, je radost ho poslouchat.

Přišel ke mně, zeptat se, jak se mi daří. Slyšel o mých problémech s brouky a jak jsem z nich byla nešťastná. Řekl mně, abych se na něj obrátila, až budu zas mít nějaké problémy. Ráda bych mu vyjmenovala různé naše nedostatky, ale nechci ho hned napoprvé obtěžovat. Snad až někdy příště, jestli bude mít zájem se mou opět mluvit. Mr. Mo má určitě svých problémů víc než dost, než aby ještě poslouchal nářky nějaké cizinky. Moji spolubydlící mně sice tvrdí, že na to zapomene, že nebude mít zájem o náš život, ale za zkoušku to stojí.

Mr. Mo je v Lagosu velkou šarží.

Také jsem se dozvěděla od zdejších lidí, že byl vychovaný v Britské Kolumbii (proto ta krásná řeč), že prošel několika univerzitami a snad chce dokonce kandidovat na příštího prezidenta Nigerie. (Hned mně napadlo, že je to skutečně vzdělaný muž.) Nebylo by to krásné, být zaměstnaná u samotného prezidenta Nigerské republiky?

Ráda bych pokračovala ve psaní, je toho tolik, co bych Ti ještě chtěla říct, ale nechám to až na další dopis.

Maminko, pozdravuj celou rodinu, stále na Vás vzpomínám a všechny Vás líbám!

Tvoje Camille

Drahá Mamino,

už se ani nepamatuji, kolik dnů uplynulo od té doby, co jsem přijela do Lagosu. Dnes se mně však poprvé zastesklo po domově. Ráno mě probudila povědomá hudba, jenomže jsem nevěděla, odkud přichází. Byla to známá melodie, to jsem věděla. A teď si, Maminko, představ, že někdo venku zpíval a byla to naše Americká hymna! A já, Česko-americká občanka, vzdálená kolik set mil, slyším tu naši známou: „Oh, Say can you see."

Vyskočila jsem z postele a běžela k oknu. A tam, snad půl míle odtud, jsem viděla, jak se na moři houpá Americká loď. Vytryskly mně slzy z očí a já jsem si potichu opakovala: „To snad není možné, to je snad fata morgana, to není pravda!" Ale pak jsem zahlédla na palubě Americkou posádku! Na slunci stáli muži, urostlí, opálení v pozoru, v plné uniformě - a zpívali. Byl to krásný pocit. Samozřejmě, že jsem zpívala s nimi. Na tu dálku mně sice nikdo neviděl a ani si nevšimnul, že nějaká Češka se snaží je doprovázet, ale to mně vůbec nevadilo. Stejně to byl hřejivý pocit, jako když jsem zpátky doma, jako pohlazení od Tebe, maminko!

Ta loď zůstala zakotvená v zálivu celé dva týdny. Každý den ráno jsem stála s vojskem v pozoru a zpívala. Potom, jednoho dne, ještě než jsem se probudila, loď s posádkou tiše odplula. Bůh ví kam! Škoda! Bylo mně s nimi dobře, i když jsme byli daleko od sebe. Teď, když poslouchám, jak mně pod okny ty modrozelené vlny buší do betonu, zavřu oči a připadá mně, že jsem tu zase se svou armádou. A hned je mně líp.

Tvoje milující dcera

Camille

Drahá Mamino,

rozhodla jsem se, že se podívám dolů, do města. Pobízela jsem kamarády, ať jedou se mnou, ale nechtěli. A varovali mě, že se tam sama ztratím. Nemohu pochopit, jak se může ztratit dospělý člověk, který už se deset let pohybuje tam nahoře, nad oblaky, ale nakonec jsem jim dala za pravdu. Není lehké pohybovat se v místech, jako je Lagos!

Vypůjčila jsem si auto, které tu máme k dispozici. Potřebujeme nakupovat a různě se pohybovat po městě. Auto je sice hodně staré, ale má čtyři kola a dvoje rozbité dveře. S tím už bych si snad věděla rady. Ve sklepě jsem našla několik pevných provazů. Auto nějak svážu. Člověk si musí umět pomoci sám! Horší to bude s jízdou. Auto řachtá, píská a vydává neznámé zvuky, nevím, jestli tu cestu přežije a jestli mě s ním vůbec pustí na ulici. Měla jsem zbytečné obavy. Zjistila jsem, že podobnou cestu do města podniká další tucet aut. Prskají, hvízdají, zpívají si do tempa, třesou se zimomřivě, ale jedou! Musím se přiznat, že nás nikdo nezastavil, nedal pokutu, ba naopak. Vesele na mě mávali z podobných rachotin a laškovně volali: „Have you something for me?" (máte něco pro mě?) Což je něco jako veselý pozdrav, anebo „Hallo!" jak jsem později zjistila. Mělo by to i znamenat jakousi almužnu, ale to jen v případě že se naskytne člověk, který dotyčnému hodí několik „neiro" a ty, samozřejmě žádný neodmítne. Úsměvné obličeje provázené bělostnými ústy nás ovšem provázejí na každém kroku. Rádi navazují s vámi známost, volají na vás, mávají rukama. Teď jde jen o to, jestli se já a to naše řachadlo dostane šťastně domů!

Zdejší města nepotřebují okrasné výklady. Jakmile se na pokraji ulic objeví *první* auta, promění se Lagos v nákupní středisko. Lidé s náručemi zboží se vrhnou na auta, pověsí se jim na polootevřené karosérie, drží se za rozbité sklo a svým zbožím ověnčí celé cizí auto. Jejich jediným cílem je prodat svoje zboží. Nastane vřava. Překupníci se pletou jeden druhému do cesty, nabízejí, lákají, pobíhají kolem jedoucích aut, nikomu nevadí, že může skončit pod koly rozvášněných kupců. Obchod je na prvním místě a to ostatní počká. Támhle visí muž jako na koloběžce, odráží se jednou nohou, občas zakopne o vedlejšího kupce, ale čas jsou peníze a těch nemá nikdo dost. A co ti „Maratonci", kteří běží přes celou ulici až skoro na konec světa?

Se stejným úžasem sleduji, co všechno se na zdejším trhu prodá. Najdete tu všechno živé i umělé. Během půl dne jsem napočítala několik tuctů barevných šátků s ovocem a zeleninou, hračky pro děti, obnošené šaty a spodní prádlo, staré i nové kalendáře, živé slepice, dámské střevíce, mužské kozačky, telefony a parfémy, paruky, líčidla, staré pneumatiky, zimní čepice, vojenské uniformy, nové nádobí a staré fotografie a nočník pro dítě.

A také zlaté hodinky a blýskavé korále a ještě další předměty, které si ani nepamatuji. Bylo toho víc, než oči stačily pojmout. Když se stmívalo, zbylo tu jen několik drobností pro „Hawkers", kteří sbírají poslední zbytky předmětů. A tím končí zas jeden příběh z našeho města Lagosu.

Líbá Tě Tvá

Camille

Tržnice v Lagosu, kde dostanete všechno možné.

Drahá Mamino,

tak jsem se tu naučila střílet z praku. Asi řekneš, že takové věci se nepotřebuji učit a že nemám rozum. Ale přece jen se člověk občas musí přizpůsobit svému okolí. A tak Ti musím povědět, k čemu jsou takové „hlouposti" dobré.

Bydlíme tady v menším domku, kousek od města. Jsem tu docela spokojená, i když jsme trochu vzdáleni od Lagosu. Máme však čistý vzduch a celkem je tady klid. Všude kolem rostou husté stromy a jedinou nevýhodou je že na stromech žijí opice. To není žert. Máme tu docela obyčejné opičky, jaké jsme vídali v Zoo. Jsou roztomilé, ale neposedné. Všude vlezou. Jakmile otevřu ráno dveře, už je mám v bytě. Běhají po domě a na všechno sahají, kňučí, chtějí si hrát. Musím na ně dávat pozor, aby mně něco nerozbily a neodnesly ven. Chovají se přesně tak, jako všechny druhé opičky. A to je nám na škodu. Nedávno jsem chtěla jednu takovou opičku vyfotografovat. Běhala kolem domu se svým mládětem, byl na ně roztomilý pohled. Připravila jsem si fotoaparát, zaostřila - a v tom okamžiku opička vyskočila, chytla můj fotoaparát a běžela s ním do lesa. Samozřejmě já za ní! To si nedovedeš představit tu honičku: běžela jsem jako divá, ona přede mnou, já celá udýchaná. Poskakovala s aparátem po zemi a ještě se mi vysmívala, že ji nedohoním. Byl to nerovný zápas, tím spíš, že opička najednou vyskočila přímo na strom. Chtěla jsem běžet za ní, ale copak umím šplhat po stromech? Už jsem se loučila s aparátem, víš jak jsou takové „hračky" drahé! Ale náhodou šel kolem nějaký muž a když viděl, jak poskakují kolem stromu, začal se smát. Pak ale vytáhl z kapsy docela obyčejný prak a namířil. Než však mohl vystřelit, opice zavřeštěla, pustila fotoaparát do bláta a utekla do lesa. Muž mně pak vysvětlil, že zdejší opičky prak dobře znají a bojí se ho. Ten muž mně pak nabídnul, že mě naučí s prakem zacházet. Dala jsem mu za to několik „neiri" (zdejší měna). Byl rád a já také, že jsem se zas něco naučila. Až se vrátím, ukážu Ti, jak střílet z praku, ale Ty to asi nebudeš potřebovat!

Moc na Tebe vzpomínám a líbám Tě!

P.S. Nechtěla bys, abych Ti jednu takovou opičku přivezla?

Tvá Camille

(Pokračování příště.)

Na základě vzpomínek a dopisů své dcery připravila Vladimíra Williams

Christians Need Concrete Teachings To Put Faith into Action, Says Pope

Pope Leo XIII

Every pope and pastor of the Catholic Church is called to give his flock a concrete message, not abstract truths, that can help people, put their faith into action, Pope Benedict XVI said.

The pope spoke during a brief Sept 5 visit to Carpineto Romano, the birthplace of Pope Leo XIII. As part of celebrations marking the 200th anniversary of Pope Leo's birth, the pope celebrated Mass in town about 35 miles southeast of Rome. Pope Leo, like many pastors, sought to address the burning questions and problems of his day in a way that was faithful to Catholic tradition and teachings, Pope Benedict said in his homily.

Pope Leo's 1891 encyclical, "Rerum Novarum" (on capital and labor), marked the start of modern Catholic social teaching; the document emphasized workers' rights and the responsibility of employers to promote the common good.

During Pope Leo's pontificate from 1878 to 1903, poverty and slavery existed hand in hand with a nascent industrial revolution while political movements were often strongly anticlerical, the pope said.

Yet, Pope Leo approached social justice issues in a way that was "positive, and effective, with dialogue and mediation," said Pope Benedict. Pope Leo showed Catholics how they could constructively participate in society by being firm in their Christian principles, yet also "capable of openness," he added.

"Every pastor is called to give the people of God not abstract truths, but 'knowledge,' that is, a message that joins faith and life, truth and concrete reality," Pope Benedict said.

The Gospel message of love and charity has "revolutionary power," the pope said.

Benedict XVI

Christianity, with its concept of brotherhood and everyone being a child of God, overcomes all social and economic castes while it promotes social change and development through individual renewal, he said.

"Charity - Christ's love renews humanity and the world," he said.

The pope returned to the papal summer residence in Castel Gandolfo for the midday recitation of the Angelus.

Addressing pilgrims gathered for the prayer in the courtyard of the papal residence, he said he hoped Pope Leo's social teachings would "continue to inspire the efforts of the faithful to build a just society rooted in the teachings of Christ."

The Observer - September 10, 2010

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 40.00 USD, Canada letecky 40.00 USD, Cizina letecky 55.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

The Golden Metropolis in the Heart of Europe

Kampa a Čertovka

Since Charles Bridge (Karlův most) was featured quite recently in our series of articles about Prague, we shall take only a few steps beyond the Mostecká věž (Bridge Tower) and descend a double flight of stairs on the right to reach the Kampa Island. These stone stairs are relatively recent, dating from the 19th century. We cannot miss the statue of Bruncvík on the plinth with figurative decoration. The armored knight is a symbol of authority, specifically the jurisdiction of Staré Město over Kampa which was in the past a lucrative storage and market area for all the merchandise that passed through Prague. The name of the knight seems to be derived from the German city of Brunswick and the famous knight Roland from the court of Charlemagne and the kings from the Premyslid (Přemysl) dynasty. A popular legend describes a Czech knight who brought a tame lion to Bohemia after his adventurous travels in distant foreign lands. Upon his return he included the image of his faithful companion in his coat of arms which in time became the official emblem of Bohemia. It features a rearing white lion on a red background. A related myth says that Bruncvík's supernatural sword is immured in the masonry of Charles Bridge from which it will emerge to save the country in its hour of dire need.

Kampa Island is situated between Vltava and Čertovka (Devil's Stream). Originally it was called Island Under the Bridge or Lower Island. In 1159 King Vladislav I gave a large piece of land including Kampa to the Sovereign Order of the Knights of Malta. This order was founded during the 1st crusade in Jerusalem in 1099 and called at first Knights of Order of St. John of Jerusalem. The Order was in charge of taking care of pilgrims, the ill, and protecting the holy sights from "unbelievers". However, as a result of growing Muslim power the Order gradually departed from Jerusalem and Charles V gave them the island of Malta. The Johannites came to Prague in 1169 and settled in Lesser Town, close to the Church of Virgin Mary under the chain (kostel Panny Marie pod řetězem). The knights were charged with protecting the bridge across the river. The chain refers to the barrier they used. Kampa's name is derived from the Latin word "campus" = "field". There were once vegetable gardens and vineyards there and it was only in the 16th century that the first houses were built on the northern side of the island. Since the Middle Ages it has been used as a potters market. Čertovka, the Devil's stream, got its name in the 19th century, presumably after a diabolical temper of a woman who lived nearby. The local mills represent a special feature. Four of them were preserved, three of which are located directly by the Čertovka. Sova's Mill is among the oldest buildings in this neighborhood. It was devastated by the huge flood of 2002 but restored and now it functions as a gallery of modern art. The large sculpture of a chair that stood on the embankment outside the building was found washed 25 miles downstream. Housed in a stylishly converted Sova's Mill the Museum Kampa displays the private art collection of wealthy Czech – Americans Jan and Meda Mládek. Their collection includes a vast series of works by the Czech artist František Kupka (1871 – 1957), arguably the most important Czech abstract painter of the 20th century. The works on display contain early Expressionist watercolors, transitional pastels and seminal oil paintings. The gallery also displays a good selection of works by the sculptor Otto Gutfreund (1889 – 1927) who started out as an enthusiastic Cubist producing dynamic, vigorous portraits. After World War I, during which he joined the French Foreign Legion, he was incarcerated for three years for insubordination. Gutfreund switched to depicting everyday folk in technicolor in a style that predated the so-called Socialist realism. His life came to a tragic end when he drowned while swimming in the Vltava.

The last surviving waterwheel on "Devil's Channel

Other water mills on Čertovka stream include a mill called Smelter (Huť) in Všehrdova Street, Zlomek's Mill (Zlomkovský) in Nosticova Street named after Pavel Zlomek who inherited the building in the 16th century and finally the Grand Prior's (Velkopřevorský mlýn) by the Velkopřevoské náměstí. The last one was used for grain milling until the 1930's. The waterwheel of this mill is preserved under a protective roof and it slowly turns, witness to bygone era.

Another historically interesting building is the Dobrovský House near the Sova's Mill. The former tannery was modified at the request of Count Bedřich Nostic for his former educator Josef Dobrovský. In the 20th century the house was occupied by a historian Z. Wirth, poet V. Holan and member of duo V + W of the Liberated Theater (Osvobozené divadlo), Jan Werich.

The area where the Čertovka passes under Charles Bridge is called by romatic folks Prague's Venice (Pražské Benátky). There are no gondolas to be seen but lots of dinghies such as canoes and kayaks.

TonyJandáček

Photo on back page:
Kampa Island and Devil's Stream

